

புள்ளிகளில் சில புள்ளிகள்

இக்பால் அலி

DR NACHER,
2853.

முள்ளிகளில் சீல முள்ளிகள்

(கவிதைத் தொகுதி)

இக்பால் அலி

வெளியீடு :

ஞானம் பதிப்பகம்

197, பேராதனை வீதி,

கண்டி.

Tel. 08- 478570 (Off), 08- 234755 (Res)

Bibliography

- Title : Pullikalil Sila Pullikal (Collection of Poems)
- Author : Iqbal Ali,
738/B, Thombuthar Road,
Sainthamaruthu -17.
- First Edition : June 2001
- Copyright : The Author
- Pages : 10 +92 = 102
- Cover Design : N. Ananthan, Jaffna.
- Graphics Design : I. L. M. Farook, Maruthamunai.
- Publisher : Gnanam Pathippagam
19/7, Peradeniya Road,
Kandy.
- ISBN No : 955-8354-03-1
- Printed by : Green Leaf Print House
85/A , Katugastota Road,
Kandy .
- Price : Rs. 120/-

காணிக்கை

தமிழ் கூறும் நல்லுலகில்
வெண்பாப் புலியெனும் புகழீட்டி மறைந்த
புலவர் மணி ஆ. மு. ஷரிபுதீன் அவர்களுக்கும்
கமத்தொழிலில் ஈடுபட்டு அந்நிலத்திற்கே
உயிர்த் தியாகஞ் செய்த
என் பிரிய சகோதரர் அலியார் முஹம்மது
றாசாக் (றாசிக்)
அவர்களுக்கும்

பதிப்புரை

எமது ஞானம் பதிப்பகத்தின் ஏழாவது வெளியீடாக கவிஞர் இக்பால் அலியின் கவிதைத் தொகுதியை வெளிக் கொணர்வதில் மகிழ்வடைகிறோம். குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய சமகாலப் புதுக்கவிதையாளர்களில் இக்பால் அலியும் ஒருவர். இவரது கவிதைகளில் சமகாலப் பிரச்சினைகள் கருப் பொருளாகின்றன. சமூகத்தில் தான் காணுகின்ற சிறுமைகளைப் பாடு பொருளாகக் கொண்டு கவிதைகள் யாத்து, அச்சிறுமைகள் நீக்கமுற வேண்டும் என்று அவாவறுகின்ற தன்மையை இவரது பெரும்பாலான கவிதைகளில் காணமுடிகிறது.

“ஞானம்” சஞ்சிகையில் இவரது கவிதைகள் சிலவற்றைப் பிரசுரித்துள்ளோம். அக்கவிதைகளுக்கு வாசகர்களிடமிருந்தும் இலக்கியவாதிகளிடமிருந்தும் கிடைத்த பெரும் வரவேற்பைக் கண்ட பின்னரே இவரது கவிதைத் தொகுதியை ஞானம் வெளியீடாக வெளிக் கொணர வேண்டும் என விருப்பமுற்றோம். அக்கவிதைகளும் இத்தொகுதியிலே இடம்பெற்றுள்ளன. “பாய்த்தோணி”, “இரு வாடி”, வெள்ளாவி, ஆகிய போர்க்காலக் கவிதைகளும் சிறுவர் பாலியல் துவழ்பிரயோகத்தைக் குறிக்கும் “பள்ளிச்சூரியன்” என்ற கவிதையும் இவற்றுள் அடங்கும்.

இக்பால் அலி எடுத்தாண்ட பாடு பொருட்கள் பலதரப்பட்டன. பெண்ணியம், போர்க்காலம், பொருளாதாரம், அரசியல், சமூகம், கல்வி, மலையகம் என அவை விரியும். மேலும் சென்றியுக் ஹைக்கூ கவிதைகள், சைனிஸ் கவிதைகள் போன்ற கவிதை வடிவங்களிலும் இக்பால் அலி பரிசோதனை முயற்சிகள் புரிந்துள்ளார். இவற்றையெல்லாம் வகைமாதரியாக உள்ளடக்கும் வகையில் “புள்ளிகளில் சில புள்ளிகள்” என்னும் பெயரில் இக்கவிதைத் தொகுதியினைத் தருகின்றோம். இக்கவிதைத் தொகுதி நிச்சயம் வாசகர்களின் வரவேற்பைப் பெறும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. கவிஞர் இக்பால் அலியின் பேனை முனையிலிருந்து இன்னும்பல கவிதை முத்துக்கள் சொரியட்டும் வாழ்த்துக்கள்.

தி. ஞானசேகரன்

19-7, பேராதனை விதி, கண்டி.

ஆசியுரை

கே.எம்.எச் காலிதீன்
பீடாதிபதி
கலை கலாசாரம்
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் திருநாமத்தால் கவிஞர் இக்பால் அலியின் “புள்ளிகளில் சில புள்ளிகள்” என்னும் கவிதை நூலுக்கு இவ்வாசியுரையை வழங்குவதில் பெரும் மகிழ்வெய்கிறேன்.

இன்றைய இனவாதப் போர் என்னும் பயங்கரமான வாழ்க்கைச் சூழலிலும் மனிதநேயப் பார்வை மிக்கதாக ஏதாவது உண்டா என விரக்தி மேலிட்டவர்கள் நோக்குகின்றபோது கவிஞர் இக்பால் அலியின் “புள்ளிகளில் சில புள்ளிகள்” என்னும் கவிதைத் தொகுதி நூலைப் படித்து எம்மை ஆற்றுப்படுத்திக் கொள்ளலாம். மனித நேயத்திற்குரிய ஜீவிதப் பண்புகளோடு அவர் கவிதை உயிர் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மனித குலத்தின் மாண்பினை மலரச் செய்யும் இக்கவிதைத் தொகுதி காலத்தின் கண்ணாடி மட்டுமல்ல எதிர் காலத்தின் வழிகாட்டியாகவும் அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்நூலில் சமூக சீர்கேட்டுக்கு எதிராய் வெகுண்டெழும் புரட்சிகரமான சிந்தனைகளையும், பெண் விடுதலை உள்ளிட்ட பிரச்சினைகளையும், சிறுவர் பாலியல் சம்பந்தமான நிலையினையும், சமுதாயத்தில் பிற்படுத்தப்பட்ட நகர சுத்திகரிப்புக்குரித்தானவர்களின் பேறான சேவையினையும், போருலகில் தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்கும் துன்பம் நிறைந்த வாழ்வினையும், இது தவிர மலையகம், அரசியல், பொருளாதாரம் எனப் பல்வேறு சமூகப் பிரச்சினைகளை அணுகுவதாக உள்ளது கவிஞர் இக்பால் அலியின் கவிதைகள்.

புதிய மிலேனியத்தில் மனித நாகரிகம் எவ்வாறு கீழ்நிலையை அடைந்துள்ளது என்பதுடன் அதை எதிர்த்துப் போராடும் நிலையையும் அழகுறச் சித்தரிப்பதில் கவிஞரின் திறன் முன் நிற்கிறது. நல்லிதயம் உள்ளவர்களையும், அரக்க மனம்படைத்தவர்களையும் சிந்திக்கத் தூண்டும் அமரத்துவமிக்க கவிதை வரிகளைத் தந்துள்ளார் என்பதற்கப்பால் “நான் இறப்பதற்கு முன் சத்தியத்துடன் அணி வகுத்துச் செல்ல வேண்டும்” என்னும் மக்கள் எழுத்தாளன் மாக்ஸிம் கொர்க்கியின் சிந்தனை தழுவிய எழுத்தின் பசிக்கு விருந்தாட்டுவதாக கவிஞர் இக்பால் அலியின் கவிதைகள் அறிவையும் உணர்வையும் ஒன்றிணைத்து மனித நாகரிகத்தை மேம்படுத்தும் வல்லமை பெற்றவை. இந்தக் கால வளர்ச்சியில்

இலங்கைக்கு மட்டுமல்ல சர்வதேச சமூகத்துக்கும் படிப்பினையூட்டக் கூடிய நல்ல கவிதைகளைத் தந்ததன் மூலம் இக்பால் அலி அறிவியல் சார்ந்த நல்லுலகில் என்றும் பேசப்படுவார் என்பது திண்ணம்.

இக்பால் அலி வெறும் கவிஞர் மட்டுமல்ல மனித நாகரிகத்துக்குப் பணிபுரிபவர்களைக் கைதூக்கி, வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வரும் நல்லிதயம் படைத்தவர். பல அறிஞர்களையும், கவிஞர்களையும், கலைஞர்களையும் தற்றுணிவுடன் மனித குலத்துக்கு அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டிருப்பவர். அவரது பணியால் மனித நாகரிகம் மலர்ச்சி பெறுகின்றது.

இந்தப் பின்புலத்தில் தோன்றும் இக்பால் அலி தேவை அறிந்து தற்கால நிகழ்வின் பிரச்சினையை உள்வாங்கி ஆழமான தரிசன வீச்சடைய கவிதை நூலை அனைத்துச் சமூகப்பிரிவினருக்குமாகத் தந்துள்ளார். அது எந்த மக்களுக்காக ஓர் ஓங்கின குரலாக ஒலிக்கின்றதோ அந்த மக்களின் காதுகளிலே எட்டி அவர்களின் அக ஆழங்களைத் தொட்டு அவர்களின் கண்களைத் திறக்க வைத்து சிந்தனையை மாற்ற வழிசமைக்க வைப்பதே கவிஞனுடைய வெற்றியுமாகும். மனித நேயமிக்கவர்களின் கருத்துக்களாகும். இத்தகைய மினுக்கமுறச் செய்யும் கருத்தியலைப் படைத்த கவிஞர் இக்பால் அலியின் கவிதைகள் பன்மொழியினூடாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அவர் சர்வதேச ரீதியில் உலக நாகரிகத்தின் மறுமலர்ச்சிக்குத் துணையாக அமைய வேண்டுமென ஆசிக்கின்றேன்; எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிவானாக.

2001-05-30

கே.எம்.எச். காலிதீன்

முன்னுரை

கலாநிதி துரை. மனோகரன்
தமிழ்த்துறை,
பேராதனை பல்கலைக்கழகம்.

கவிஞர் இக்பால் அலி தற்போது நாடறிந்த கவிஞராக வளரத்தொடங்கி விட்டார். அவரது முதற்கவிதைத் தொகுதியான “முற்றத்திற்கு வாருங்கள்” வளரப்போகும் இளங்கவிஞராக அவரை இனங்காட்டியது. இலங்கையில் இன, மத, பிரதேச எல்லைகளுக்கப்பால் நின்று இலக்கியம் படைக்கும் மனிதநேயம் நிறைந்த படைப்பாளிகளுள் ஒருவராக இக்பால் அலி விளங்குகின்றார். பேசப்படக் கூடிய கவிஞராக அவர் இன்று வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கிவிட்டார்.

அரசியலுக்கும் இலக்கியத்துக்கும் இடையே நெருக்கமான தொடர்புகள் உண்டு. சங்கக் கவிஞர்கள் முதல் இன்றைய சமூத்துக் கவிஞர்கள் வரையில் அரசியலை நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ புலப்படுத்தியே வந்துள்ளனர். இக்பால் அலியிடம் அரசியலையும், சமுதாயப் பிரச்சினைகளையும் இணைத்துப் பார்க்கும் பார்வை இருக்கிறது. அத்தகைய பார்வை, அவரது கவித்துவத்துக்கு கனதியைக் கொடுக்கவல்லது. பொதுவாகவே அவரது கவிதைகளில் இத்தன்மையைக் காணமுடிகிறது.

சனநாயகப் போர்வையில் இலங்கையின் சிறுபான்மை மக்களுக்கு எதிராக இடம் பெறும் மனித உரிமை மீறல்கள், அடக்குமுறைகள், அட்டுழியங்கள், பேரினவாதத்தின் மேலாதிக்கம் என்பவையே கவிஞரின் பாடுபொருள்கள் ஆகும். சுற்றிலும் நடக்கும் ஒடுக்கு முறைகளை அசதியாக மறந்துவிட்டு, தமது சொந்த இலாபங்களுக்காக அநியாயங்களுக்குத் துணைபோகின்ற, அட்டுழியங்களை நியாயப்படுத்துகின்ற விசுவாசிகளினதும், எடுபிடிகளினதும் செயல்களை வெறுத்தொதுக்கும் ஒரு தார்மீக வாதியாகக் கவிஞர் திகழ்கிறார்.

சனநாயகப் பற்றிக் கூறவந்த கவிஞர், அது படும் பாட்டினைச் சுவராசியமாகத் தெரிவிக்கின்றார். சனநாயகத்தைத் தமது கவிதையிலே பேசவைக்கின்றார்.

“நான் கொலை வெறியாட்டம் ஆடும்
தந்திரவாதிகளின்
மந்திரியானாலும்
விடுதலைப் பாட்டுமொழி
நல்லுரமூட்டும்
ஒரு மேடை நாடக நடிகன்”

என்ற வரிகளின் மூலம் சனநாயகத்தின் இன்றைய நிலையை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

இன்றைய வாழ்வின் அவலங்களைப் பல கவிதைகளில் இனங்காட்டும் கவிஞர். “இறைஞ்சுகங்கள்” என்ற கவிதையில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

“நிரயுதபாணிகளான அப்பாலிகளே!
நாளைய நாளை எண்ணி இறைஞ்சுகங்கள்
இன்றுள்ள இதயங்களைப் போல்
நாளை இவ்வாறு திருப்பதற்காய்!”

அவலங்களே வாழ்க்கையாகும் பரிதாபநிலையைக் கவிஞர் சில வரிகளில் இயல்பாகக் காட்டுகிறார்.

“வரும்” என்ற கவிதையில், கவிஞர் இப்பால் அலி மானிட மாண்புகளை விழித்தெழச் செய்ய முயற்சிக்கின்றார். அந்த முயற்சியின் காரணமாக அவரது பேனாமுனை பின்வருமாறு எழுதிச் செல்கிறது:

“போவது போகட்டும்
வருவது வரட்டும்
மா மனிதா நீ விழித்தெழு!
உன் கண்ணிமையின் வாசல்களி் லொன்று
முடிக்கிடக்கிறது.
இன்னுமொரு பூ விழி
புதுயுகத்தின் அழைப்புக்காய்
காத்துக்கிடக்கிறது
மா மனிதா நீ விழித்தெழு!”

“மா மனிதா நீ விழித்தெழு!” என்ற வரிகள் திரும்பத் திரும்ப வரும்போது, கவிஞரின் உணர்வின் தாக்கம் அழுத்தமாகப் பதிகின்றது. “நன்னீர்” என்ற கவிதையும் நல்லதைச் செய்யத் தூண்டும் வண்ணம் மனிதனை விழித்துப்பாடுகின்றது:

“இந்த அகத்தமான சரித்திரங்கள்
நம் திருமேனியில் பந்தலாய்ப்
போர்த்திப் படர்ந்திருப்பதைத்
தடுத்திட நீ நல்லது செய்.

உடனே

பனி மழைகள் கொட்டும்
மன அழுக்குகளைல்லாம் குளிராய் மாறும்
நீ நல்லது செய்
நன்னீர் ஊற்றொன்று உருவாக்க.”

இந்த நாட்டின் “அகத்தமான சரித்திரங்கள்” மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை கவிஞரின் அவாவாக விளங்கிறது.

யதார்த்த நிலையை மறந்து விட்டு காதலையும், தென்றலையும், வானையும், வனிதையர் அழகையும் கற்பனையிற் பாடும் கவிஞராகத் தம்மை ஆக்கிக் கொள்ளாமல், மானுடம் பாடும் இலக்கியவாதியாகத் தம்மை இனங்காட்டுகிறார், இக்பால் அலி.

“பாய்த் தோணி” என்ற கவிதையில், நாட்டின் யதார்த்த நிலையைச் சோகத்துடன் சொற்களில் வடித்துள்ளார், கவிஞர்.

“நீலக்கடல்
சிவப்பு நிறக் குருதிக் கடலாய்
இரைகின்றபோது
கரைகின்றன கடற்காகக் கூட்டம்
கடலில் மிதக்கும்
மீன்களையல்ல
மனிதப் பிணங்களை உண்பதற்காய்!

இப்பொழுது
குடாக் கடலில்
மீன்கள் கொதிப்பதில்லை
அவையும்
தம்முயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காய்
புலம்பியர்ந்து
இன்னுமோரிடத்தில்
அகதிகளாய் வாழ்கின்றன

அதனால்தான்
இன்று
மீன் விலை அதிகம்”

“பனங்காற்று” என்ற கவிதையிலும் நாட்டின் சோகச்சித்திரத்தைக் கவிஞர் வாசகருடன் பகிர்ந்து கொள்கிறார்.

“பெரும் ஓளஷதமென
முடிவு கூறும் பனங் கொட்டைகளைப்
பதியம்போட்டு
நிலத்தைத் தீச்சித் தோண்டி யெடுக்கும்
பனங்கிழங்குகளில்லை
மனித எலும்புக் கூடுகள்தான்
எங்கும் பதியங்கள்”

இவ்வாறு, நிகழ்கால யதார்த்த நிலையினைச் சோகச் சித்திரங்களாக

வரைந்து காட்டும் கவிஞர் இக்பால் அலி. எதிர்காலம் பற்றிய தமது நம்பிக்கையுணர்வையும் வெளிப்படுத்துகின்றார். ஒரு கவிஞனுக்கு இருக்கவேண்டிய கூர்ந்த பார்வையை அவர் கொண்டிருக்கிறார் என்பது வரவேற்கத்தக்க ஓர் அம்சம். பாய்த்தோணியில் பின்வருமாறு அவர் எழுதுகின்றார்:

“ஒன்று நிச்சயம்
நாளை யொரு காலத்தில்
இருந்த இடத்திற்கு
மீன்கள் மீண்டும் வரும்
மடிதாங்கி வெடிக்கும்
மீனின் விலைகுறையும்

கடல் நீரோட்டம் ஓடும் ஓட்டத்தில்
பாய்த்தோணியும்
சுற்றும் காற்றில் சுதந்திரமாய்
யாத்திரை செல்லும் ”

பனங்காற்றுக் கவிதையில்,

“பனைமர வேலையோ
பின்னின தட்டுகளாய்
இழைத்த பாய்களாய்
சிறு சிறு கைப்பெட்டிகளாய்
புதிய புதிய பாத்திரங்களாய்
ஒரு காலமொன்றிற்காய்க்
காத்திருக்கும் காலம் வெகு தூரயில்லை.”

என்ற எதிர்காலம் பற்றிய தம் நம்பிக்கையுணர்வைப் புலப்படுத்துகின்றார்.

இக்பால் அலியிடம் புதுக்கவிதைக்குத் தேவையான படிமங்கள் அளவாகவும், ஆரவாரமின்றியும் இருந்து சேவகம் புரிகின்றன. படிமங்கள், அவர் சொல்ல வந்த விடயங்களைக் குறியீடுகளாக உணர்த்துவதற்கு உதவுகின்றன. கணிசமான கவிதைகள் படிமங்களைக் கையாளும் அவரது ஆற்றலைப் புலப்படுத்துகின்றன.

வளரும் கவிஞர் என்ற வகையில் இக்பால் அலி கவனத்திற்கொள்ள வேண்டிய முக்கிய விடயமும் ஒன்றிருக்கிறது. கருச்சிறப்பும், படிமப் பொலிவும் கொண்ட அவரது கவிதைகள், வசனத்தின் சாயலை கொண்டவையாக இருப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளல் அவசியமாகும்.

பரந்த மனப்பாங்கும், கவிதாவுணர்வும்,, செயலாற்றலும் கொண்ட கவிஞர் இக்பால் அலியின் இலக்கியப் பணி மேன்மேலும் சிறந்த ஒங்க வேண்டும். எதிர்காலம் கவிதைத்துறையில் மேலும் அவருக்கு வளர்ச்சியை ஈட்டிக்கொடுக்கும் என்ற நம்பிக்கை இயல்பாகவே எனக்கு உண்டு.

அணிந் துறை

கலாநிதி எம்.எஸ்.எம்.அனஸ்
முதநிலைவிரிவுரையாளர்
மெய்யியல் துறை
பேராதனை பல்கலைக்கழகம்

இக்பால் அலி பற்றி எழுவது, ஊடகத்துறை, இலக்கியத்துறை, இலக்கிய நடவடிக்கைகள் என்ற பல்வேறு இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபாடு கொண்டிருப்பவர். எனினும் அவருக்கு கவிதை நெருக்கமானது, தொழிலைப் போன்றது. இக்பால் அலி வளர்ந்துவரும் இளைய தலைமுறைக் கவிஞர். சிறிய ரோணியோ ஏடுகளில் தொடக்கிய அவரது எழுத்துக்கள் தேசியப் பத்திரிகைகள் இலக்கிய சஞ்சிகைகள் வரை இன்று வளர்ச்சி கண்டுள்ளதற்கு அவரது அயராது உழைப்பும், இலக்கிய ஆவலுமே முக்கியகாரணங்களாகும்.

இது அவரது இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதி. அவரது முதற்தொகுதியான “முற்றத்திற்கு வாருங்கள்” அவருக்கு இலக்கிய உலகில் குறிப்பாக மலையக இலக்கியச் சூழலில் நற்பெயரை ஈட்டித் தந்தது. கண்டி மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியம் மூலம் கண்டியில் நடந்தேறும் எல்லா இலக்கியவிழாக்களிலும், தென்கிழக்கு ஆய்வமையம், அல்லாமா இக்பால் மாநாட்டுக்குழு ஆகியவற்றின் ஆய்வு மற்றும் இலக்கியச் செயற்பாடுகளிலும் அயராது பணிபுரிபவர் என்பதனால் இளம் இலக்கியப் பிரமுகர் என்ற தகுதியும் அவருக்கு உண்டு.

சமகாலச் செய்திகளை அதிலும் நம் கண்முன்னால் நடப்பவைகளை தம் மனோபாவத்திற்கும் நடப்பில் உள்ள கவிதைவடிவத்திற்கும் உட்படுத்திச் சமூகத்திற்குச் சொல்வதை புதிய தலைமுறைக் கவிஞர் தமது தாழ்கப் பொறுப்பாகக் கருதுகின்றார்.

நாடுனாரு விதவை
விதவையானவள் நானல்ல
ஆக்கப்பட்டவள் விதவையாக

எனது வருத்திமல்லாம்
அந்த முகம் சூரியாத மனிதர்கள் மீதுதான்
மறைந்த சூரியன் மீண்டும்
மலர்வதற்கு முன்
அவர்கள் என்னை விதவையாக்கினார்கள்.

(யாத்ரா, ஜனவரி, 2000)

என்ற அன்புமனின் கவிதையை மாத்திரம் இதற்கான உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். துடிப்பும், முகத்துக்கு முன்னால் சொல்ல வேண்டும் என்ற வேகமும் அவர் தம் கவிதைகளில் கவிதைகளாகவே ஒன்றித்துப் போய்விடுகின்றன. இக்பால் அலியின் பின்வரும் கவிதைகள் காட்டுவது அவருக்கு மட்டுமல்ல, தற்போதைய இளந் தலைமுறையினர்க்குரிய வேகப் பண்புகளில் ஒன்றாகக் கூறலாம்.

ஆனா நீ ஒன்று செய்
உன் பேனா மைக் கூட்டிற்குள்
கந்தகம், விவடி உப்பு
பொட்டாசியம் போன்றவற்றைச் சேர்த்து
கண்ணிவை.
கண் கெட்டவர்களைல்லாம்
எரிந்து சாம்பலாகட்டும்

“சரஸ்வதிப்புலவர்” நாவைப்போல் இக்பால் அலியின் கைப்பேனா நினைத்தபோது கவிபுணையும் திறன் பெற்றது. ஆயினும், அவரது கவிதைப் பாணி பழமையைக் கடந்தது. புதுக்கவிதைப் பாணியும் கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் நாட்டார் மரபும் சங்கமிப்பது போன்ற பிரமை அவர் கவிதை வடிவத்தில் உள்ளது. சமூகத் தீமைகளைச் சாரும்போதும் துயரப் பதிவுகளை மீளக் கூறும்போதும் தற்காலப் புதுக்கவிதைப் படிமங்களையோ மனதை விறைக்கச் செய்யும் நேர் பெறுமானச் சொற்களையோ தங்கு தடையின்றி அவர் பயன்படுத்துகிறார்.

இக்பால் அலி கவிதை பாட வேண்டும் என்பதை விட தான் நினைக்கும் (சமுதாயப்) பிரச்சினையை தனது மனவெழுச்சிக் கூடாகச் சொல்வதற்கு கவிதையை அவர் ஒரு ஊடகமாக்கிக் கொள்கிறார். அதனால், கவிதை வரிகளிடையே ஒரு சுதந்திரப் பிரவேசவேகமும், வார்த்தைகளை மடக்கிக் கையாளும் கலையும் அவருக்கு சாத்தியமாகிறது.

எந்த ஒரு சிறு தலைப்பும், உழைப்பாளியின் ஒரு சிறு துயரமும் அவருக்கு கவிதைக்குரிய பாடு பொருளாகிறது. தோணியோ, முட்கம்பியோ, சூரியனோ, தாக்கத்தியோ உயிருள்ள உயிரற்ற அனைத்தும் அவருக்கு கவிதை தரும் பொருள்களாகிவிடுகின்றன. இவற்றை அவரது மனவெழுச்சியுடன் சங்கமிக்கச் செய்வதில்தான் அவரின் திறமை மேலோங்கி நிற்கிறது.

அவரது இக்கவிப்பார்வைக்கு உட்படும் புவியியற்பரப்பு கிழக்குமாகாணம், மலையகம், வடபுலம் என்ற அகன்ற நிலப்பரப்பிற்குட்பட்டது. இன்றைய வாழ்வின் போர் அலங்கலங்களையும், பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வின் தீமைகளையும், ஆட்சியாளரின் அடக்கு முறைகளையும், நிரக்கதிக்குள்ளான பெண்களின் துயரையும், பாலியல் கொடுநங்கலையும் அவர் பாடுபொருளாய்க் கொண்டிருப்பதனால் அவர் தேர்ந்து கொண்ட இம்மும்முனைப் புவியியற் பரப்பு அவருக்கான கவி உணர்வைத்தூண்டும் களமாகவும் ஆகிவிடுகிறது.

அநீதிகளையும் அலவங்ககளையும் தோராயமாகக் கூறி முணுமுணுக்கும் பழைய
யர்பு இவர் கவிதைகளில் உடைக்கப்படுகிறது.

சனநாயகத்திற்குள் சரித்திரமாய் வாக்குமோசடி
வன்முறைக் கலாசாரத்தின் கொடுரத்தால், நிகழ்வால்

பூத்துக் காய்த்துக் கனிந்து அவிந்து நூறுந் தேர்தலே
யுத்த மேகங்களின் சாட்சிகள் பலத்துடன் நிற்க

போருக்காய்ப் போட்டி போடுந் தேர்தலே

என்றும்

படகிருந்தும் படகோட்ட
கடலில்லை.
கடலில் யுத்தக்கப்பல்கள்.

கடலில் மீனிருந்தும்
மீன்பிடிக்க ஆளில்லை.
மீனவர்கள் அரசு கைதிகள்

என்றும்

துயரங்கள் நேராக, இலங்கையின் தற்போதைய அரசியற் சூழலின் மையப்
பிரச்சினையோடு தெளிவாக தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன. சொல்லப்பட வேண்டியன
வெல்லாம் கவிதை வழவாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

வடக்கிலும் கிழக்கிலும் நடக்கும் போர்க்காலத் தீவினைகளை எடுத்துச்
சொல்லும் அவரது கவிதைப் பாங்கு அவரது கவித்திறனுக்குப் பக்கபலமாகத்
திகழ்கின்றது. "போரே நீ போ" என்ற கலோக வாக்கியங்கள் அவரிடமில்லை. ஒரு
நெல் வயல், பனங் கொட்டைப் பதியம், வடபுலத்துப் பனாட்டு, ஒரு பாய்த்தோணி
அல்லது போடியாரின் திமிர் எதையும் அவர் போருக்கு எதிரான சாடலுக்குப் பயன்படுத்திக்
கொள்வார்.

புதிசாய் வந்த அதிரடிப்படையின்
அதிபயங்கர அதிகார வேட்டுக்கள்
நெல் விளையும் பூமியிலே
பெரும் விளைச்சலாய் விளைகிறது
எம் போடியாரின் தீயிரைப் போலவே!

(கொடிய நோய்)

பனாட்டின் பெறு பேற்றைப் பீத்தி
தண்ணீர்ச் சோற்றின் சுவையை
தம்பட்டம் அடிக்க
துடுப்பாட்டம் ஆடுது பசி.

ஆயினும் இன்று பனாட்டு இல்லை. அல்லது அது கசக்கி கரைக்கப்பட்டுவிடுகிறது. போர் அதை அழித்துள்ளது பனாட்டின் பின்னால் உள்ள யனித ஏக்கத்தை "பனங்காற்றுக்" கவிதை கூறுகிறது.

மலிவு விலையில்

*சோற்றுக்காய் விற்பனையாகும் பனாட்டுகள்
வடபுலத்திலிருந்து இன்று இறக்குமதியில்லை.*

இது அதிர்ச்சியின் எதிரொலியாகி இதயத்துள் பாய்கிறது. எனினும் பனாட்டின் கதை பனாட்டுக்கு மட்டும் ஆனதல்ல. பனாட்டின் இன்றைய அழிவினூடாக இப்பால் அலி முகாம்களில் நடக்கும் பெண்கள் பாலியல் கொடுமைக்கு மனிதரின் கவனத்தைத் திருப்புகிறார். பனாட்டில் மறைந்து தொனிக்கும் பொருள் அதுதான்.

ராட்சதர்களின் சிறையில்

அது

*துப்பாக்கி ஏந்தியவர்களின் இரும்புக்கரங்களால்
நவிரக்கமின்றி கசக்கிப் பிழியப்பட்டு
கரைக்கப்படும்*

போரின் எழுதாத வரலாறுகள் இன்று கவிதைகளில்தான் எழுதப்படுகின்றன. சாதாரண பதிவுகளை விட கவிதைப் பதிவுகள் கண்ணிருக்குரியவை இந்த உண்மையை இப்பால் அலியின் கவிதை பின்வருமாறு பிரதிபலிக்கிறது.

ஓர் அப்பாவி விவசாயி

*கொடியவர்களின் துப்பாக்கிக்கு இலக்காகி
தம் வயலுக்குள் இரத்த தானம் செய்து
உயிர் நீத்த செய்தி
ஊடகத்துறையில் இல்லை
எழுதாத வரலாற்றில் உண்டு*

கிழக்கின் விவசாயத்தில் வேரோடிக்கிடக்கும் போடியார் வேலையாள் வேறுபாடுகள் "நெல்லுமணிகள்" கவிதையில் ஆக்ரோசமாய் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

வாழ்நாட்களில்

விடுமுறை என்று பலருக்குண்டு

ஆனால்

தாக்கத்தி தூக்கியதன் காரணமானதால்

மரணம்தான் விடுமுறை.

வயலில் மட்டுமல்ல காலையில், படையினரின் சோதனைச் சாவடியில் அவனுக்குக்கிடைக்கும் பரிசுகளும் வேதனை மிக்கதுதான்.

எரிகின்ற எண்ணெயில்
இன்னுமொரு சோதனையாய்

இங்கே படையினர்
பயங்கரவாதியெனக் கருதி
தினசரி துவக்குப் புடங்கால்
குத்திப் பார்ப்பதுதான்
காலை வந்தனங்கள்

கூலியாளாய், பயங்கரவாதியாய், உழைப்பாளி படும் துன்பங்கள் அதிகம். நெல்லுமணிகள் கவிதையில் உழைப்பாளிகள் துயர் பற்றிய பின்வரும் வரிகள் நயத்தற்குரியவை.

இந்தச் சங்கதிகள்
சரித்திரங்கள்
முளையா நெல்லைப் போல்
புதைந்து கிடக்கிறது.
இதைச் சரித்திரமாய்ச் சொல்ல
பேனா மைக்குப்பிகள் இருந்த போதும்
குடடிப்புக்குப் பின் தீயிலிட்ட வைக்கோலின்
கரிய சாம்பலை மையாகக் கரைத்து
எழுதினாலும்
சோகவரலாறு
பதியம் போடப்பட்ட ஒன்று

“நானொரு புல்லாங்குழல்” இத்தொகுதியில் உள்ள நல்ல கவிதைகளில் ஒன்று. வீடுகளில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டு எதிர்காலத்தை இழக்கும் மலையக இளவயதினரின் தலைவிதியை மாற்றக் கூறும் உருக்கமான கவிதை அது. தனது அக்காவுக்கு ஏற்பட்ட நிலை தனக்கு வரவேண்டாம் எனப் புதிய யுக இளைஞன் தன் சமூகத்திற் மன்றாடுகிறான். எனக்கு ஒரு சிறு நெம்புகோல் தாருங்கள் என் எதிர்காலத்தை நானே உருவாக்குகிறேன் என கவிதையில் அவர் குரல் ஒலிக்கிறது.

அவள் நுனி மூக்கில்
விண்ணாய் மின்னிடும் மூக்குத்தி
மின்னாமலே போயிட்டு
அம்மா!
என்னை ஒரு நிலாப் பொட்டுடாளியாய்
ஆக்கப் பாருங்கள் - ஒரு
வண்ணிலவாய் நானிருப்பேன்.

படைமுகாம்களில் தற்காலத்தில் தோட்ட இளைஞர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளைச் சொல்லும்போதும் இடபால் அலி தோட்ட மக்களின் வறியவாழ்வை

அதன் வழியாகவும் கூறத்தவறவில்லை.

அடையாள அட்டையில்லாவிட்டாலும்
நாங்கள்தான் மலை நாட்டான் என
ஆளடையாளப்படுத்திக் கொள்ள
எங்களிடம் காணப்படும்
பய உணர்வுகளின் பரிணாமிப்பு
தலை சிறந்த எளிமையான உடை,
வறிய வாழ்க்கையின் விளக்கம்

ஆற்றலுள்ள மொழி ஆகினக்கப்பால்
தேயிலைக் கொழுந்து பறித்து
விறைத்துப்போன விரல்களின்
மூர்ச்சனைகள்
ஆளடையாளப்படுத்தும் அடையாள அட்டைகளாய்
இருந்த போதும்
நாங்கள் கைதிகளாக தண்டிக்கப்படுகிறோம்.

சமுதாய நோக்கு அவர் கவிதைகளில் பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றது.
பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்மை மட்டுமல்ல, சிந்தனைத் திறனுக்குவாத பீட்சை நோக்குள்ள
தற்கால கல்வி முறையையும் அவர் குறை கூறுகின்றார். இவ்விடயத்தை அவர்
சொல்லும் பாணி கவனத்திற்குரியது.

பள்ளிக்கூட மாணவர்கள்
போதனைகளைத்தான்
வெறும் சாயமானாலும் சகிப்பார்கள்
ஏனென்றால்
அவர்கள் சித்தி பெற வேண்டும் என்பதற்காய்
இந்தச் சங்கிலித் தொடரில்
பூத்துக்குலுங்கும் பண்பாடுதான்
பொற்றிப்புக்கும் பாடத்திட்டங்கள்.

மற்றோரிடத்தில் நூற்றாண்டுகள் பல சென்றும் தீர்வு பெறாத வாக்க
முரண்பாட்டை நினைவு படுத்துவதாவது மனிதத்தைத் தயாராகுமாறு அவர் கூறும்
விதம் அழகாய்ள்ளது.

எத்தனை எத்தனையோ
அறிஞர்கள்
அழகாய் யினுக்கிப் பூசிய சுவர்கள்தான்
வர்க்க முரண்பாட்டின் காரணமாய்
இடிந்து தகர்ந்து போய் விட்டன.
அந்த நீத்த நினைவு

நாளையாவது

நினைத்துப் பார்த்திட வா மனிதா வா

போரும், படைமுகாம்களும் ஏற்படுத்தும் அனர்த்தங்களில் சாவுகள் மட்டும் அடங்குவதில்லை. பல்வேறு மனிதத்தீவினைகளின் ஊற்றுக்களுக்கு அவை விளைநிலமாகின்றன. பெண்களும் அதற்கு மேலாக சிறுவர்களும் பாலியல் வன்முறைக்கும் அதனால் அவர்களின் உடல்கள் புதைகுழிக்கும் பலியாகும் சம்பவங்கள் பெருகிச் செல்கின்றன. “பள்ளிச்சூரியன்” கவிதை இவ்வநியாயத்தை விளக்குகிறது.

துள்ளித் துள்ளி ஓடும்
பள்ளிச் சூரியன்
முள்ளில் பட்டுத்
தலை கீழாய் நிற்கிறது.

கொடுமைகள் பேசும்
பிரக்ஷை வெளியில்
படை முகாமைச் சுற்றியுள்ள
கம்பி முள்ளில் சிக்கிய
சின்னஞ்சிறுசுகளின்
கற்பின் மீன்கள்கள் இடியோடு கருகி
அடியோடு சாம்பலாகி விழுகின்றன.

காட்சிப் படிமங்களை சித்திரமாய்க் கவிதையில் தீட்டுவதனால் மட்டுமல்ல தனது மன உணர்வுகளுக்கு ஓவியத்தை இலக்காக்கும் நவீன ஓவியனின் தூரிகையையேபோல அதில் சங்கமிக்கச் செய்வதிலேயே இப்பால் அலியின் தனித்துவம் தங்கியிருப்பதாகக் கருதலாம். பின்வரும் “நெல்லுமணிகள்” கவிதை வரிகளிலும்

கைப் பெட்டிக்குள் நெல்லெடுத்து
காற்றினிலே தூற்றிடும்போது
அந்தரத்திலே வலம் வரும்
பதக்கடை நெல்லாக
படங்குகளில்
படர்ந்து கிடக்கும் பதர்களான
படங்கள் தான் தொழிலாளிகள்.

பின்வரும் “பாய்த்தோணி” க் கவிதைகளிலும் இதனைக் காண முடியும்.

கடலலைக்குள்
ஆர்ப்பரிக்கும் கனவலைகள்
கரையைத் தொடாமல்
இடையிடையே
பொங்கிப் பெருகி முறுகின்றன

கொந்தளிக்கும் கடலில்
 துடுப்பைத் தொடுக்கும்போதுதான்
 போராட்டத்தின் உணர்வலைப் பெருநாள்
 தோன்றுகிறது.

வலையில் விழுந்த
 கண் பொத்தல்களைப்
 பொத்திப் பொத்தி
 மீன் பிடித்த காலம் வருமென
 தேடும் நெஞ்சங்களின்
 நீண்ட நித்திரைக் கனவு
 போர் ஒழுங்கையில் ஓடுகின்றன.

ஒரு ஓவியனின் தூரிகை வேலைப்பாடுகளைப் போல காட்சிகளைக் கருத்துச் சாயலுடன் சித்திரிக்கும் இடங்கள் இப்பால் அலியின் கவித்திறனுக்குச் சாட்சிகர்வனவாக உள்ளன. இக்கவிதைத் தொகுப்பில் நெஞ்சை நெருடக்கூடிய ஆழமான தத்துவார்த்த ரீதியில் அஞ்சலித்து ரசிக்கும் நல்ல செழுமையிக்க கவிதைகளைத் தந்தவர். அதேவேளை ஒரு சில நொய்வான கவிதைகளையும் படைத்துள்ளார் அதனைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுதல் நல்லதெனக் கருதுகிறேன்.

சமூக நல்லெண்ணத்தையும், முஸ்லிம்கள், மலையகத்தவர் என்று நீளும் நாடு தழுவிய இன ஐக்கிய உணர்வையும் வெளிப்படுத்தும் இப்பால் அலியின் இக்கவிதைத் தொகுதி சகல தர்பினரதும் ஆதரவைப் பெறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அவரது இலக்கியப் பணிகளும் எழுத்தார்வமும் மேலும் மேலும் வளர எனது நல் வாழ்த்துக்கள்.

கலாநிதி எம். எஸ். எம். அனஸ்

என்னுரை

என் எழுத்து தாயின் கட்டிலில் தலை வைத்து நிம்மதியாகத் தூங்க ஒரு இடம் தேடுகிறது. இப்போது நான் படுக்கும் கட்டில் மெத்தையில் இனவாத மூட்டைகள் மலிந்து கிடக்கின்றன. நிம்மதியாகத் தூங்க முடியவில்லை. இன்னும் கொஞ்ச நாட்களில் என் பெயர் கூட உச்சரிக்க இயலுமா என்னும் பீதி நிலையே சுழலுகிறது. இங்கே யார் இறந்தால் எனக்கென்ன இலாபம் என்று நிலல்லாமல் என் எழுத்து பீறி எழுந்து அவசர அவசியமான சிகிச்சை நடவடிக்கைகளை செய்து வருகின்றன. அதுதான் என்னுடைய இந்த நூலுமாகும்.

சூழலின் தேவைக்கேற்ப கவிதை நூல்கள் வெளியிட வேண்டுமென அடிக்கடி என்னைத் தூண்டியவர்களை என் நெஞ்சில் நிறுத்தி இந்நூலை வெளியிட முன்வந்த “ஞானம்” பதிப்பகத்தாரும் பிரபல இலக்கிய ஆக்க கர்த்தாவுமான டாக்டர் திரு. தி. ஞானசேகரன் அவர்களுக்கு என் உள்ளார்ந்த நன்றிகள். சஞ்சிகைகளில் வெளியான கவிதைகளைச் சேகரித்து பாதுகாத்துத் தந்த தோழர் மாளிகை ஏ. அஸ்ஹர் அவர்களுக்கும். நூலுருப் பெறுவதற்குப் பக்கதுணையாக நின்ற எம்.எம்.எம். நிழுவான், எம். சி. அஷ்ரப், ஏ.எம் நியாஸ் கர்ரீன் லீவ் அச்சகத்தாருக்கும் என் நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதுடன் நூலை நுகரும் வாசகர்கள் அதன் அழகியற் குணாம்சங்களையும், கருத்துக்களையும் தெரிவிக்கும் படி வேண்டுகிறேன்.

நன்றி.

30-06-2001

அன்புடன்
இக்பால் அலி

நன்றி

கே. எம். எச். காலிதீன்
பீடாதிபதி,
கலை, கலாசாரம்,
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
திரு தி. ஞானசேகரன்
கலாநிதி துரை. மனோகரன்
கலாநிதி எம். எஸ். எம். அனஸ்
ஏ. எல். கலிலுர்ஹ்மான் எம்.ஏ
இரா. அ. இராமன்
எம். எம். எம். நிழ்வான்
ஐ. எல். எம். பாறுாக்
எம். சி. அஷ்ரப்
என். ஆனந்தன்

என் நன்றி

தேங்காய்ப் பூ

நானொரு
அடுப்படியில் வேலை பார்க்கும்
தேங்காய்ப் பூ.

நான் இல்லைவென்றால்
நீ இல்லை.
இன்னுமொரு மனிதன்
என்று சொல்ல ஆளே இல்லை.

ஆனா என்னை
அக்கினிக் கூட்டுக்குள் போட்டு
சித்திரம்) வதை செய்கின்றீர்கள்.

நான் பிறந்து விட்டேன்
என்றால்
அம்மாவும் அப்பாவும்
பெருங்கவலையால் தத்தளிப்பார்கள்.

நான் வளர்ந்து விட்டேன்
என்றால்
சீதனச் சந்தையில்
என்னை விலைபேசுவார்கள்.
நான் மண முடித்துவிட்டேன்
என்றால்
என்
உரிமைகளுக்கு விலங்கிடுவார்கள்.

உண்மையிலே யான் மட்டுமல்ல
என்னைச் சேர்ந்த அனைவருமே
கசக்கிப் பிழியப்படும்
தேங்காய்ப் பூக்கள்தான்.

தேவைகள்
ஏற்படும் போடுதல்லாம்
நாடுநாடு களி மண்ணாகவோ
சிறுவர்கள் விளையாடும் “க்ளே” யாகவோ
பாவிக்கப்படுவேன்.

அதிலும் விஷேடமாக
பசி ஏற்பட்டால்
நான் தான் உணவு.
தாகம் ஏற்பட்டால்
நான்தான் தண்ணீர்.

அது மாத்திரமல்ல
உன் காம வெறிகளுக்கு
நான்தான் மருந்து
ஆனா நீ
பால் போன்ற என்னை
தீ மூட்டி தீய வைக்கின்றாய்!
கறிவேப்பிலையாய் பாவிக்கின்றாய்!

அந்தத் தீயிலே
நான் வெந்து எண்ணெயாய் மாறி
உன் தலைமயிர்களுக்குப் பூசி
அழகு காட்டும் என்னையா
நீ கசக்கிப் பிழிகின்றாய் ?

வீட்டினுள்ளே
சுகாதார சேவைகள் கூட
என் உழைப்பால்தான்
நடைபெறுகின்றது.

அதனால்தான்
உன் அழுக்குகளை
நானே கழுவப் போய்
என்னையே அழுக்காக்கிக் கொள்கின்றேன்

நான்
பல கொடுமைகளைத் தாங்கி
கைப்பொம்மையாய் இருந்தாலும்
அந்தக் கொடுமைகளின்
மேனியை முந்தானைச் சீலையால் போர்த்திக் கொண்டு
ஊமையாய் இருந்து விடுகின்றேன்.

எனினும்
என் கற்புக்கு எதிராக எழும்
அச்சுறுத்தல்களில்
மாறி மாறி எழுதும் அரசியல்வாதிகளின் யாப்புக்களில்
முக்கியமான ஷரத்துக்களில் ஒன்றாய்
சேர்த்து எழுதி
கேடு கெட்ட வேடிக்கை விளையாட்டுப் போட்டிதான்
இங்கே நடக்கிறது

வெளிநாட்டு ரீட்டா என்ன?
என் உடன்பிறப்பான
கிருஷ்ணரத்தி கூட
கொடூரமான முறையில் என் வீட்டில்
கற்பழிக்கப்பட்டு புதைபுண்டு கிடக்கிறான்.

எத்தனை எத்தனையோ உயிர் முச்சக்கள்
செம்மணி போன்ற மண்ணிற கலந்து
புகம்பமாய் உருப்பெற்று
விண்ணை அதிரச் செய்கின்றன.

இந்த
ரண வாழ்விலிருந்து
விடுதலை யடைய முடியாதா?
ஏன்?

இவ்வளவு காலமும்
என்னை விளம்பரப் பொருட்களாய்
பாவிக்கின்றார்கள் என்பதைப் பற்றி
நான் சிந்திக்க வேண்டாமா?
நானும்பொரு
பெண் உருவம்தானே!
முதுகெலும்பு
எனக்கும் உண்டு தானே!

முன்பொரு காலத்தில்
யிகக்கஷ்டமான முறையை வகுத்துக் கொண்டு
எரியாத ஈர விறகால்
உணவு சமைத்துக் கொண்டிருந்தேன்
இப்போ இந்த நவீன யுகத்தில்
செல் கேஷ் சிலிண்டர் மூலம்
நாவுக்கு ருஷியான புதிய உணவு
சமைத்துப் போடுகின்றேன்
எனினும்
எம் தன்மானத்தைக் காப்பதற்காய்
ஒரு புதிய திட்டம் வகுத்தாலென்ன?

என் கற்பை சூறையாடி
என்னை அழித்திட
அரசு
எந்தக் கல்வித் தகைமையும்
எதிர்பார்ப்பதில்லையே!
வெறுமனே திடகாத்திரமான
இனவாத உடம்பிருந்தால்
அரசு
ஆயுதப் பயிற்சியளிக்கும்
என்னைக் கற்பழிப்பதற்காய்.

நானோ
நல்ல கல்வித் தகைமை கொண்டவர்களைத்
தெரிவு செய்து
போட்டிப் பரீட்சை வைக்கப்போகின்றேன்

அதிலே

தெரிவு செய்யப்படுபவர்களைக் கொண்டு
எதிரிகளை
ஒழித்துக் கட்டிட சமையலறைகளெல்லாம்
பயிற்சியறைகளாய் நவீனமயப்படுத்துவேன்.

அதேவேளை

கொஞ்ச நாளைக்கு
நரமான இதயத்தை
விண்ணொளிக்கு அனுப்பி வைப்பேன்
அது கூட
போர் யுக்திகளாக இருக்கலாம்.

இப்பொழுது

கண்டபடி பல் இளிக்கமாட்னே
அடுப்படியில்
ருசியாய் சமைக்கும்பொழுது
எந்தளவு கடுகடுப்பாய் இருப்பேனோ
அந்தளவை விட பன்மடங்கு
கடுகடுப்பாய் இருக்கப் பார்ப்பேன்.
அது கூட
போர் உபாயங்களாகப் பயன்படலாம்.

கைவசமாய்

மிகவும் கவர்ச்சிகரமான
சட்டி, பாளை
தீக்குச்சி, நெருப்பு
மண்ணெண்ணெய்
உரல், உலக்கை
அம்மி, குழலி என்றும்
நவீன மின்சாரப் பாத்திரங்கள் என்றும்
கலை நுணுக்கமான
சமையல் பாத்திரங்கள்
நிறைந்துள்ளன.

எனவே

பிறரைப் போல்
 அங்குமிங்கும் அலைந்து
 பிச்சை கேட்டு கடன் வாங்கி
 ஆயுதம் சேர்க்கத் தேவையில்லை.
 தற்பாதுகாப்புக்காய்
 மிகப் பெறுமதியான
 கணரக ஆயுதங்கள் வைத்திருக்கின்றேன்.
 இந்த மனிதன்தான்
 இவ்வாறு தான் என
 உணர்வு பூர்வமாக அறிந்து கொள்ளும்
 அறிதிறனை வளர்த்துக் கொண்டால்
 போராட்டம் தேவையில்லை
 சாத்வீகமான
 வெற்றிக் கொடியே நாட்டலாம்.

ஆதலால்
 முதலில் எல்லோருமே
 பிரியமாய் நேசிக்கும்
 நல்ல நல்ல வர்ணங்களை அலசி ஆராய்ந்து
 திருமணம் முடித்துக் கொள்வேன்.

அப்பொழுதுதான்
 மனைவாழ்வில் பிரச்சினை எழும்போது
 திடீரென ராஜினாமாக் கடிதங்களை கொடுத்து விட்டு
 நெருக்கடியான நிலையிலிருந்து
 விலகிக் கொள்வேன்
 அல்லது
 உரிமை கிடைக்கும் வரை
 வெளி நடப்புச் செய்வேன்.

இந்த நவ யுகத்தில்
 தனிப்பலமே
 பெண்மை என்பேன்
 எதையும்
 எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே

வீர திலகமான கண்ணகி
இன்னும் அந்தக் காற்றில்
யிதந்து கொண்டிருக்கிறாள்.

எதையும்
சாதித்துக் காட்டுவதற்காகவே
தியாகத்தின் சிகரமான கமையா
இன்னும் அந்ந வெளிச்சத்தில்
பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

ஆகவே
யிக நன்றாய் எரியக் கூடிய
தேங்காய்ச் சிரட்டைகள்தான்
கையின் கவசமாய் உள்ளன.

அமர்ந்திருக்கும்
அடுப்பருகேதான்
தீக்குச்சி

அவைகளை விட
நன்கு வெயிலில் காயவைத்து
யிசினிலே மண்போன்று அரைத்து
குருதிபோன்ற நிறத்தில்
காரமான கொச்சிக்காய்த் தூள்.

இத்தகைய
புரட்சிப் பாத்திரங்கள் இருப்பின் -என்
கண்ணீர்ப் பூக்களிலிருந்து
கறியுப்புக்களை உற்பத்தி செய்து
சுகம் பெறும் கூட்டம் ஒதுங்கியோட
நான்
இப்பொழுதே புத்துக் குலுங்கும்
வெடியுப்புக்களாய் மாறப் போகிறேன்.

1998-10-20

சிரிப்பு

விரட்டி விடு!
அந்த சம்பாஷணைப் பொழுதில்
இன்னொரு ஆத்மாவின்
ஒரு கடின சிரிப்பு
நீ சொன்ன மாதிரி
நிரந்தரமாக உட்கார்ந்து
கொள்ளப் பார்க்கின்றது.
விரட்டி விடு!

உண்மையிலே
உன் பல்லும்
வெண்ணிறம்தான்
உன் சிரிப்பும்
வடிவழகுதான்
உன் நூவறையில்
மறைந்திருக்கும்
நாக்குத்தான்
உன்னை
தனிப்பிரதிநிதியாக்குகின்றது.
உனது அதிகார வேட்கையால்
சில நேரம்
கர் கர் என்றும்
நர் நர் என்றும்
ஐல ஐல என்றும்
திடுக்கிடும் வண்ணம்
அறிக்கை
சுமர்ப்பிக்கின்றாய்!
அதேவேளை

உனது புன்னகையால்
நீந்திக் கொண்டிருக்கும்
வண்ண நிலவுகளுக்கு
இனிமையான
ஒரு விதமான விருந்தும் அளிக்கின்றாய்!

சில நேரங்களில்
சில கட்டிப்புரளும்
கடிகாரச் சிந்தனைகள்தான்
உனது ஸ்நேகிதமாகவும் உள்ளன.

இது போல்
உன்னிலே
பல வண்ணப் புதுமைகள்
காண்கின்றோம்.

நீ சிரி
தாராளமாகச் சிரி
ஆனால் மற்றவர்களைப் பழிவாங்கும் எண்ணத்துடன்
சிரிக்காதே!

நவமணி 17-11-96

பட்டினி கீதங்கள்

நிர்ணயமில்லாத செய்கையை
நிரூபணம் செய்ய
பட்டங்கள் தேவையில்லை.
சட்டப் பரீட்சையே
தம்பட்டம் அடிக்கின்றது.

அரசே!
உன் காதல் வீலையால்
அநேகம்
தற்கொலைதான் நடக்கின்றன.

அவசர அவசியமாய்
திடீர் மரண
அதிகாரிகளை நேர்முகப் பரீட்சை வையாது
ஆட்சேபமின்றி
ஆட்சியிருக்கும் வரை
நிர்ணயம் செய்
உன் ஆத்மா சாந்தியடையும்.

ஆதிக்கத்தின்
செய்ப்படி வித்தைகளுக்கு
எப்பொழுதும் உதிரிகளாய்
ஞானங்களே ஷரீரத்தை
ஈடு வைத்து
ஓட்டாண்டியாகி விட்டன
இருந்தும் கூட

உயிர்

கொஞ்ச நாள் ஊசலாட
உணவு தேவை.

பசி வயிற்றைக் கிள்ள
தன் நிலை மறந்து
வாய் ஏதோ
ஒரு பைத்தியக்காரன் போன்று
உளறுகின்றது.

இந்தக் கதை
ஐமதக்கன முனிவனின்
மனைவி ரேணுகா போன்ற
இடைக்கால
கற்பனையின் ஒப்பனையா?

இல்லை.

இது எமது நாட்டில்
கொஞ்சுந்து விட்டெரியும் போர்க்காலத்தின் தடங்களா?

அல்லது

கோடைக்கால ராகங்களா?

அல்லது

அலுத்துப் போன கவிதை வரிகளா யென
பொங்கிவரும் பட்டினி கீதங்கள் கேட்கின்றன
ஒருவிடை யொன்றை பெற்றுக் கொள்வதற்காய்!

1998-10-28

சுனநாயகம்

யான் நேற்று வரவிருந்தேன்
நிலவு உதயமாக வில்லை.
யான் இன்று வரவிருந்தேன்
பாதைகள் திறக்கப்பட வில்லை
யான் நாளை வருவேன்
ஆனாலும்
எனக்குப் பயமாக விருக்கிறது

ஏனென்றால்
என் மண்டை யோடு
எங்கே கிடக்கும் என்பது
எனக்கே தெரியாது

மண்ணில் ஊற்றெடுக்கும் கண்ணீரின்
சுவை உணராமல்
நூற்றுக்கு நூறு வீதம் யிகவும் சுவையென
இன வாத நீரைத்தான்
நான் விரும்பி அருந்துகின்றேன்.

இந்தக் கொள்கையின் பரத்திரப் படைப்பிலே
வாழ்வின் கோலமெனக் கொள்ளும்
தீய பாதைகளுக்கான
கதவுகளைத் திறந்து உட்சென்ற நான்
வெளியே திரும்பிவராமல்

தாழிட்டுக் கொண்டேன்.

இதனுள்ளே

ஆயுதக் கலாசாரங்கள்

இசைக்கும் கானங்களைத்தான்

தேனிலும் இனிமையாய்

நான் விரும்பி ரசிக்கின்றேன்.

எனது தீர்வுப் பொதி என்பது

முடிச்சுப் போடப்பட்ட

யிகப் பயங்கரமான

ஓர் அணுகுண்டாயினும்

ஆனாவெடிக்காத ஒரு புச்சி வெடி நான்.

நான் கொலை வெறியாட்டம் ஆடும்

தந்திரவாதிகளின்

மந்திரியானாலும்

விடுதலைப் பாட்டெழுதி

நல்லுரமூட்டும்

ஒரு மேடை நாடக நடிகன்.

என் மொழிகளுக்கு

ஆபத்து எனும் போது

என் பாஷையை

ஊமையெனைக் கூறும் சர்வதேசப் பாஷையாகவும்

எம் அரசு பத்திரிகை போன்ற ஒரு பொய்யனாகவும்

என்னை மாற்றிக் கொள்கின்றேன்.

இந்த நாடகத்தின் நடிகனாய்

நடித்ததிற்கு

நான் பெற்ற விருதுகள் ஏராளம்

அதனால்தான்

என் மண்டையோடு
எங்கே கிடக்குமென்று
எனக்கே பயமாக இருக்கின்றது

என் மனச்சாட்சி ஒன்று
என்னைக் கொல்லாமவே கொல்கிறது
இப்பொழுது நான் புது மனிதனாகவேண்டும்
யாராவது சரி என்னை
கனிவுடன் திருத்தப்பாடு!
எல்லோரையும் போலவே!
என்னையும் எண்ணு.
என் பாவங்களை மன்னித்து விடு!
அவைகளுக்கப்பால்
என்னையொரு
சுதந்திர மனிதனாக
இந்த மண்ணில் நடமாடவிடு!

அப்பொழுது தான்
நாடுனாரு சனநாயகம்.

1998-11-16

நானொரு புல்லாங்குழல்

அம்மா.....!
என் மன அரங்கில்
எமது தேசம்
எரிமலையாய் குமுறி வெடிக்கும்
பாத்திரப் படைப்பில்
என்னை மட்டும் வேலைக்காரனாய்
ஆக்க வேண்டாம்
என்றையொரு
திறந்த தேசிய பல்கலைக்கழமாய்
ஆக்கப் பாருங்கள்.
இதை நான்
கொஞ்சிக் கேட்கிறேன்!

ஆயா வேலை பார்த்த
என் அக்கா சந்திரா முகத்தில்
அவள் முதலாளி அம்மாள்
சுடுநீர் ஊற்றிய காயத்தழும்பின்
அவல எண்ணங்கள்
அவளைக் கொல்லாமலேயே கொல்கிறது
அம்மா!
என்னை யொரு பாடசாலையில்
விஞ்ஞானப் பாடம் படிக்கும்

ஒரு மாணவனாய் ஆக்கப் பாருங்கள்
தாயே!

என் அன்பு அக்காளின்
முக வதனமே மாறிப் போனதால்
அவள் உடம்போ மெலிந்து போய்
படுத்த பாயுடன் செத்த பிணமாய்
சுருண்டு கிடக்கிறாள். அவளைப் பார்க்க வரும்
என் சிநேகிதன் சுந்தரன் கூட
அவளைப் பார்க்க வருவதில்லை.

எழில் கரிகிப் போய்
பாழான அவள் முகத்தை
இனியார்தான் பார்க்க வருவார்?
என் அக்காளை இனி யானேதான் பார்க்க வேண்டும்
அம்மா!

என்னையொரு தெரழிலாளியாகவல்ல
முதலாளியாய் ஆக்கப் பாருங்கள்
நேர்மையான செல்வந்தனாய் நானிருப்பேன்.

அந்தக் கதிரவனே
வேண்டாமென்று
வய யன்னலைச் சாத்தி விட்டு
அவளுக்கு இருண்மைதான்
இனிமையென தாய்மையின் வாசலுக்கே
கோலம் போட முடியாதவளாய்
அவள் கோலம் மறந்து
காப்புறுதியற்றவளாய் நிற்கிறாள்.
அம்மா!

என்னை காப்புறுதி செய்யுங்கள்
அவளுக்காய்
ஆயுள் நீட்சிவரை காவலிருப்பேன்.

எல்லாப் பெண்களைப் போன்றும்
கலை மின்ன மின்ன
தனி வண்ண வண்ண உடையணிந்து

தன்னை அழகாய் அலங்கரித்துக் கொள்பவள்தான்
அவள் இப்பொழுது உடுத்த உடையுடனே
தலையைச் சரித்து நிற்கிறாள் - அவள்
தலையெழுத்து கசங்கிய சீலையாய்
கசந்து கிடக்குது

அம்மா!

என்னை யொரு தேயிலை மரமாய்
நாட்டப் பாருங்கள்
உலகிலொரு தேசிய ரகமாய் உயர்ந்து நிற்பேன்.

அவள் நுனி மூக்கில்
விண்மீனாய் மின்னிடும் மூக்குத்தி
மின்னாமலே போயிட்டு

அம்மா!

என்னை யொரு நிலாப் பொட்டொளியாய் ஆக்கப் பாருங்கள்
ஒரு வெண்ணிலாவாய் நானிருப்பேன்.

உருகி உருக்குலைந்து போன
செக்கச் சிவந்த அழகியமுகம்
சிரிப்பின் மகிமையை
இழந்து நிற்கிறது

அம்மா!

என்னை யொரு “ஷாலிசப்ளி” னாய் ஆக்கப் பாருங்கள்
எல்லோரையும் சிரிக்க வைக்கிறேன்.

சோகக் கதை சொல்லும்
அவள் அழகிய முகத்தில்
நறுமணக்கும் பவுடர் பூசிப் பார்ப்பதற்காய்
அவள் கரங்கள் அசைந்து தில்லை.

அம்மா!

என்னை யொரு கம்பியூட்டர் கீவ் போட்டாய் ஆக்கப் பாருங்கள்.
அவளின் கரங்களை அசைத்திட!

தலை சீவிச் சிங்காரித்து

மயிர் மெட்டி குத்தி
அழகு பார்க்க வேண்டிய
அவளின் நீண்ட கருங் கூந்தல்
சிக்குண்டு சீவாமலே கிடக்குது
அம்மர்!

என்னை யொரு குப்பை வாரியாய் ஆக்கப் பாருங்கள்
மலைமுகடுகளில் கிடக்கும் குப்பைகளை அகற்றுவதற்காய்!

அயிழ்தினும் இனிதாய்
பேசிய கவிதை மொழி
பாதியில் நின்று போனதால்
தமிழிசை சத்தியாக்கிரகம் இருக்கின்றது.
அக்கர்!

நீ மெளன மொழியல்ல
நீ திருவாய் மலர்ந்தருந்தமிழ் பேசு
உனது இலட்சியம் வெல்லும்
எனது புல்லாங்குழல் இசைக்கும்.

தினக்கதிர் 1998-12-30

முள்ளிகளில் சீல முள்ளிகள்

உழைத்து உழைத்து
சோர்ந்து போனவர்கள்
மர நிழலில் கொஞ்சம்
இளைப்பாறலாமென நினைத்தால்
அந்த மரத்தைத் தறிக்க
முதலாளியம்மான் கோடாரியைத் தேடுவான்
ஆனால்
முதலாளியம்மான் மனங் கோடாரியாலும்
நாங்கள் எப்பொழுதும் இறப்பந்தானா?

எண்ணற்கரிய வண்ணத்தில்
நாங்கொளரு மலைப் பாம்பு

எங்களை
விழி மூடிக்கொண்டு
தூங்கும் ஜீவராசிகளாகவே
விலை பேசுவார்கள்.

கொடிய வறுமை வந்தால்
இறுதியில் தற்கொலைதான்
நல்லமென நினைக்கும்
இந்தக் காலத்துச் சோம்பேறிகளல்ல நாங்கள்
கடும் குளிர்லும் சரி
கடும் பனியிலும் சரி
கொளுத்தும் வெயிலிலும் சரி
இரவு பகலின்றி

உலக இணையத்தைப் போல்
இயங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள்.

மனித நலங் கருதி
அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளாமல்
வெறும் மரக்கட்டைகளாகவே
இருந்து விட்டோம்
அதனால்தான்
எங்கள் மன நிலையறிந்து
அவர்கள் உணவு சமைப்பதற்காய்
எங்களை
விறகாகவும் எரிக்கின்றார்கள்.
அதேவேளை
நாங்கள் அதனையும் மீறி
நற் சேவையே நலமெனக் கொண்டு
எங்கள் உயிரையே கொடுத்து
நெருப்பில் விறகை விட
மிக நன்றாய் எரிந்தாலும்
அவர்களிடமிருந்து
நாங்கள் நன்றிகள் எதிர்பார்ப்பதில்லை.

ஆனால்
புல்லுக்குள் மறைந்திருந்து
இரத்தம் உறிஞ்சிக் குடிக்கும்
அதிகார அட்டைகள்
எங்கள் கால்களில்
எங்கள் கண்களுக்குத் தெரியாமல்
ஓட்டிக் கொள்வதனாலேதான்
எங்களால் எழுந்து நடக்க முடியாதிருக்கின்றது.

இதனால் வாலிப வயது கூட
காய்ந்து சுருகாய்ப் போய்விட்டது
என்றாலும்
நாங்கள் அவர்களிடம்
கையேந்தி
(மடிப்) பிச்சை கேட்பதில்லை.

எங்களின் வித்தியாசமான எதிர்காலம்தான்
பெரும் பெரும் புள்ளிகளாய் நின்று
சில சில சில்லறை விளையாட்டு விளையாடி
குவாக் குவாச் சப்தம் போடுகின்றன.

ஆனால் இந்த நெருக்கடிக்குள்
ஏ. கே. 47 ரி. 56 எனும்
ரக ரகமான ஆயுதங்களைக் காதலிப்பவர்களல்ல
நாங்கள்

ஆனாலும் ஆயுதக் காதலர்களின்
சொந்தக் காரன் என்பதற்காய்
நாங்களும் அடிக்கடி
கைதியாகித் தண்டிக்கப்படுகின்றோம்.

ஆளடையாள அட்டையில்லாவிட்டாலும்
நாங்கள்தான் மலைநாட்டான் என
ஆளடையாளப்படுத்திக் கொள்ள
எங்களிடம் காணப்படும்
பய உணர்வுகளின் பரிணயிப்பு
தலை சிறந்த எளிமையான உடை,
வறிய வாழ்க்கையின் விளக்கம்,
ஆற்றலுள்ள மொழி ஆகியவைக்கப்பால்
தேயிலைக் கொழுந்து பறித்து
விறைத்துப் போன விரல்களின்
மூர்ச்சனைகள்
ஆளடையாளப்படுத்தும் அடையாள அட்டைகளாய்
இருந்த போதும்
நாங்கள் கைதிகளாக தண்டிக்கப்படுகின்றோம்.

எனினும்
இழைக்கப்படும் அநீதிகளையும்

தவறிய

சந்தர்ப்பங்களையும், சோககாலியங்களையும்

நினைத்துப் பார்ப்பதில்லை.

பிறரின் நிம்மதியான விமோசனத்திற்காய்

பொல்லாத போராட்டம் போராடி

செல்லாத பட்டம் வாங்கிய

சந்தர்ப்பங்கள்தான் அதிகம் உள்ளன..

எனவே அதை

நாங்கள் அவை அறிவிப்பாய் சொல்ல வேண்டுமென

நினைத்தாற் கூட

அதுவும் தவறிய சந்தர்ப்பங்களாய்ப் போய்

எங்களது நூ

எங்கள் வாசற்கதையையே மூடிக்கொள்கிறது.

நாங்கள் ஒரு போதும்

நல்ல பாம்பு வேஷம் போட்டு

யாரையும் சீண்டவோ, தீண்டவோ

படம் எடுப்பதில்லை.

எவ்வேளையிலும்

மனிதனை மனிதனாகவே

மன மாறாது பார்ப்பதிலேயே

எங்களின் நிலை

சர்வதேச தேயிலைச் சாயம் போன்று

யிளிக்கின்றது.

நீங்கள் எங்களை

உல்லாசமாய்

புதினம் பார்க்கவரும் போடுதல்லாம்

நாங்கள் தெருவிவங்கும் யின் விளக்குகளாகவும்

ஹக்களைப் பூந் தோட்டமாகவும்

பேராதனைப் பூந் தோட்டமாகவும் மாறி

உங்கள் கண்களுக்கு

நாங்கள் யிக அழகான காட்சிப் பொருள்.

அதே வேளை
 நீங்கள் கடும் குளிர்ரால்
 நடுநடுங்கி அவஸ்தைப்படும் பொழுது
 எங்களின் இதய தடாகத்தில்
 சுடு நீராய்க் கொதிப்பீர்கள்.
 ஆனால் நீங்களே
 எங்களின் இதயக் கொதிப்பை
 உணராதவர்களாய் நடப்பதுதான்
 மிகப் பெருங்கவலை.

எதிர்பார்த்த ஒன்று
 எங்களுக்குக் கிடைக்க வில்லை என்பதற்காய்
 முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்வதோ
 மூக்கை நீட்டிக் கொள்வதோ
 எங்கள் பழக்கமல்ல.
 மனிதனின்
 இயல்பான குணம் எங்களிடம்தான்
 இருக்கிறது.

வளர் பிறையைக் குறைகாண்பதிலே
 விஞ்சி நிற்பவர்கள் மதவாதிகள் என
 ஆலயமணி ஓங்கி யொலித்தாலும்
 எங்கள் பிரம்ம ஞானம்
 பிறமனதை மகிழ்விப்பதிலேயே
 நிறையானந்தம் பெறுகிறது.

வறுமைக் கோட்டில் நின்று
 பரனக் கோட் காரனிடம்
 பழைய உடுத்துணிகள்
 வாங்கி உடுக்கும் பழக்கம்தான்
 நிரந்தரமாய்
 இன்னும் இன்னும்
 எங்களிடம் இருந்து வருகிறது..

கடைத் தெரு சென்று

புதிய உடு துணி வாங்கும் நிலை
 எப்போ எப்பொழுது வருமென
 கேள்விக் குறிகளாகவும் (?)
 ஆச்சரியக் குறிகளாகவும் (!)
 முற்றுப் புள்ளியற்ற வசனங்களாகவும் தான்
 எங்கள் வளர்ச்சிகள் உள்ளன.

சற்றுத் துணிந்து
 புத்தம் புது ஆடைகளை
 அணிய ஆசைப்பட்டால்
 நிர்வாண வயிறாய்ப்போய்விடுவோம் என்ற
 மனப் பய உணர்வுதான்
 நாங்கள் பெறும் பிச்சைக்காரச் சம்பளம்
 இந்த அநுபவங்களை எல்லாம்
 தாங்கிய
 எங்களின் நிர்க்கதியான வாழ்வு
 நெருக்கடியாலே தாழ்ந்தும்
 பொறுமையாலே உயர்ந்தும்
 மெளனமாய்
 சோக உள்ளடக்கத்துடன்
 மனம் தளர்ந்து போன எங்களுக்காய்
 குரல் கொடுக்க
 யிக நேர்மையான ஆளைத் தேடுகின்றோம்.

எங்களிடம்
 ஆட்கள் இல்லாம லில்லை
 அநீதிக்கு எதிராக
 குரல் கொடுக்க ஆட்கள் இருக்கத்தான்
 செய்கின்றார்கள்
 நேர்மையான ஆட்கள்தான் னில்லை.

நாங்கள் குடியிருக்கும்
 களிமண் புதிய
 லயத்துச் சுவர்களில்
 சிறு வெடிப்பு விழுந்தாற் கூட

அதைச் செப்பனிட

இண்ணொரு கூலியாள் தேடத் தேவை யில்லை.

எங்களுக்கு எத்தனையோ

வாக்குரிமை பெற்ற உரிமையாளர்கள்

உணர்வற்றவர்களாய்

வெறுமனே மலைக் கல்லாட்டம்

எங்களை ஏமாற்றிக் குந்திக் கொண்டிருப்பதுதான்

கேள்விகளால் ஒரு வேள்வி.

எங்களைக் காண வில்லையென

காணாமல் போனோருக்கான

“கயிசன்” போட்டவர்களே

காணாமல் போய் விட்டார்கள்.

அதனால்தான்

எங்களது வேட்பு மனுக்காரர்களை

எந்தளவு

நாற்காலியில் நிரந்தரமாய்

அமரவைக்கலாமென

மிக மிக அவசியமாய்

யோசித்து வருகின்றோம்.

தென்கிழக்கு ஆய்வமையத்தின் செய்தி மடல். ஓகஸ்ட். 1998

இறைஞ்சுகங்கள்

நிராயுதபாணிகளான அப்பாவிகளே!
நாளைய நாளை எண்ணி இறைஞ்சுகங்கள்
இன்றுள்ள இதயங்களைப் போல்
நாளை இல்லாதிருப்பதற்காய்!

உன்னையே
நீ உணர்ந்து பார்
உன்னிலே கயமைதான்
குடியாட்சி நடத்துகிறது.

உன் நெஞ்சில்
என்ன என்ன விதமான
விஷத்தை வைத்திருக்கின்றாய் என
உன் ஆத்மார்த்தமான செயல்களே
யுகமெங்கும் நிரூபித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

உன் சரீர அங்கத்திலே
நீதான்
மிக உயர்ந்த படைப்பாய் இருந்தும்
உன் சிறுமைத் தனத்தால்
உன்னிதயமுகு மாறி
கரிய நிறமாய் மாறி
துடி துடிக்கிறது
கரையொதுங்கும் மீனைப் போல

நீ
உன் நேர்மையான கைகளை
உன் இதயத்தில் வைத்து
அந்தத் துடிதுடிப்பைப் பார்-அது
எந்த நிலையில் அடிக்கிறதென்று.

அந்த
இதயத் துடிப்பே சொல்லும்
இன்றுள்ள இதயங்களைப் போல
நாளை இல்லாதிருப்பதற்காய்
இறைஞ்சுகங்கள் என்று !

9-9-1999

கொஞ்சமாவது

அறிவென்னும் ஆலயத்தில்
ஒரு மனிதன்
இறந்து கொண்டிருக்கின்றான்.

அவனைச் சுற்றிச் சுற்றி இருப்பவனோ
இனவாதமென்னும்
அபின் மாத்திரை உட்கொண்டு
அவனைத் தீயால்
சுட்டுச் சுட்டுச் சுவைக்கின்றான்.

மந்தமாருதம்.
தீயவர்களின் மனங்களில்
மந்தமாகவே வீசுகின்றது
மந்திரவாதிகள்தான்
இங்கே ராஜதந்திரிகள்.

நிர்வாணமான சிந்தனைகள்
பெருமழையாய் பெய்து
பெரு வெள்ளம் போட வேண்டுமென
பல வண்ணம் பெறும் சுட்டுவிரல்தான்
ஆஸ்தி.

அறிவென்னும் ஆலயத்தில்
ஒரு மனிதன்
இறந்து கொண்டிருக்கின்றான்.

ஏன் எதற்காய்!
நூலகரும், நூலகங்களும்

அதற்கென்றொரு கட்டடங்களும்
வீணாய்ப் பெருமையடிக்க வேண்டும்.

ஏன் வெறுமனே
பட்டத்திற்காய்
பிய்யும் நூலாய் இருக்க வேண்டும்.

உடைத்தெறியும் நூல் நிலையம்தான்
இங்கு மழையின்றி
குடை பிடிக்கின்றது.

எழுத்தாளர்களே!
இந்த மடையர்களுக்காய்
நேரங்களையும்
புனிதமான சிந்தனைகளையும்
சரீர சக்திகளையும்
மிக மிக கஷ்டத்திற்கு மத்தியில்
ஏன் செலவு செய்ய வேண்டும்.

ஆனால் நீ-ஒன்று செய்
உன் பேனா மைக் கூட்டுக்குள்
கந்தகம் வெடியுப்பு
பொட்டாசியம் போன்றவற்றைச் சேர்த்து
கண்ணி வை
கண்கெட்டவர்களைல்லாம்.
எரிந்து சாம்பலாகட்டும்.

உயில் எழுதப்பட்ட
அந்த மனித உயிரெழுப்பும்
அவறல் பேரொலியை
கொஞ்சமாவது தடுத்து நிறுத்திட - நீ
நூல் வெளியீட்டு விழா நடத்து -அங்கே
அந்தக் கருத்துரையிலே ஒலிக்கும் பீரங்கிக் குண்டுகள்
ஈனமற்றவர்களின் இதயங்களைத் துளைக்கட்டும்.

20-1-2000

போவது போகட்டும்
 வருவது வரட்டும்
 மா மனிதா நீ விழித்தெழு!
 உன்
 கண்ணிமையின் வாசல்களி லொன்று
 மூடிக்கிடக்கிறது
 இன்னுமொரு பூழி
 புது யுகத்தின் அழைப்புக்காய்
 காத்துக்கிடக்கிறது
 மா மனிதா நீ விழித் தெழு!

குருதிக்குள் பிழியும்
 தீய எண்ணங்கள்
 ஈராயிரம் எண்ணுக்குள் வாழும்
 பூச்சியங்கள்
 பாவ மன்னிப்புச் சபையின்
 அஸ்திவாரமாய் சிங்காரம் புரிகின்றன.
 காருண்ணிய கீதம் இசைப்போம்
 வா மனிதா வா
 உன் சுயவரமன்றங்கள் பாரினை லெவல்லட்டும்
 போர்க்கால மேகங்கள்
 உனை விட்டு மறையட்டும்
 வா மனிதா வா!

எத்தனை எத்தனையோ
 அறிஞர்கள்
 அழகாய் யினுக்குப் பூசிய சுவர்கள்தான்
 வர்க்க முரண்பாட்டின் காரணமாய்
 இடிந்து தகர்ந்து போய் விட்டன.
 அந்த நீத்த நினைவு
 நாளையாவது
 நினைத்துப் பார்த்திட வா மனிதா வா.
 அத்திவார அழைப்புக்கள்
 சட்டென மாறிடும் சூழலில்
 பட்டென உன்னுள்ளம் மட்டும்
 மாறாதிருப்பதேனோ!

நீ எப்பொழுதும் ஒன்றை மட்டும்
 உணர்ந்து கொள்
 உன் நவீனம் என்பது
 விந்தையாக யிஞ்சி நின்றாலும்
 ஒன்றையே நீ இன்னும்
 சுவாசித்த காற்றைச் சுவாசிப்பதற்காய்
 புணர்ச்சி செய்கிறாய்.

அதேவேளை
 உன் துயர நெருப்பின் கண்ணீரிலேதான்
 பெருவள்ளமென்ன...?
 உலக சமுத்திரமே
 உருவாகிக் கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறது.
 வற்றாதிருந்து கொண்டிருக்கும்
 உந்தன் கண்ணீரிலேதான்
 போர்க் கப்பல்கள்
 யாத்திரை செய்கின்றன.

உண்மையிலேயே

அந்தப்

போர்க் கப்பலைக் கட்டியவன் நீ
 போர்க் கால சூழலை உருவாக்கியவன் நீ
 குவலயம் பொற்கால மென்பவன் நீ
 அதிலே ஊர்க்கோலம் போகின்றவன் நீ

உண்மையே நீ

அந்நிய பிரஜையாய் மதிக்கின்றாய்
 அதனாலேதான்
 வேண்டாம் வேண்டா மென
 என்கின்றோர் கூட்டங்கள்
 உண்மையே வெறுக்கின்றன.

ஆண்டாண்டு காலமாய்

நீ அறிமுகப்படுத்திய அதிசயப் புதுமைதான்
 இன்றும் என்றும் எம் காலடியில்

எனவே நீ

புனித மனித தத்துவத்தைத் துழுவிக் கொள்
 நிச்சயம்

சுபனபதி கிடைக்கும்.

நீ விழித் தொழு!

1999-12 30

நுந் தீர்

ஓடை சல சலக்க
ஓடும் நீரலைகளிலே
கல்விச் சாலைகளின்
அழுக்கு நீரலைகளின் சங்கமம்

அந்த
அழுக்கு நீரலையாலே
அழகிய முகவதனம் கழுவி
தம்மை
அழகு படுத்திக் கொள்கின்றன
பாலைவனச் சோலைகள்.

நம் மக்கள்
எந்த நூற்றாண்டின் வாசலில் நின்றாலும்
அதீத மதி மயக்கத்திலேதான் இருப்பார்கள்.
அதனால்
எந்த நீர் வேண்டுமானாலும்
குடிப்பார்கள், குளிப்பார்கள்
சமைப்பார்கள், கழுவுவார்கள்
என்பது பொய்யல்ல.

இதைப் பத்திரப்படுத்திக் கொள்வதற்காகத்தான்
ஆக்கினைகள்
அக்கினிப் புத்தகங்களில்
பதிவு செய்து கொள்ளும்
இல்லையேல்
சுடு நீர் முகங்களாய்

கறுப்பு ஊர்வலங்கள் நடத்தும்

பள்ளிக் கூட மாணவர்கள்
போதனைகளைத்தான்
வெறும் சாயமானாலும் சுகிப்பார்கள்
ஏனென்றால்
அவர்கள் சித்தி பெற வேண்டும்
என்பதற்காய்.

இந்த சங்கிலித் தொடரில்
புத்துக்குலுங்கும் பண்பாடுதான்
போற்றிப் புகழும்
பாடத்திட்டங்கள்.

இந்த அசத்தமான சரித்திரங்கள்
நம் திரு மேனியில் பந்தலாய்ப்
போர்த்துப் படர்ந்திருப்பதைத்
தடுத்திட நீ நல்லது செய்.

உடனே
பனி மழைகள் கொட்டும்
மன அழுக்குகளெல்லாம் குளிர்ராய் மாறும்
நீ நல்லது செய்
நன்னீர் ஊற்றொன்று உருவாக்க.

2000-01-27

விநல்லுமனிகள்

அறுவடை நாட்களில்
காணாமற் போகும் காற்றே
சரீர வியர்வைகளின் நறுமணங்களை
அகிலமெங்கும்
தூது கொண்டு செல்ல வாராயோ!

எந்தளவு வாசனைத் திரவியமாய்
இருந்த போதும்
பரந்தளவு மனயில்லாப் போடிமார்கள்
படாது பாடுபடுத்தும் கெடுதிகள்தான்
தினமும் விதைப்பார்கள்.

வாழ்நாட்களில்
விடுமுறை யென்று பலருக் குண்டு
ஆனால்
தாக்கத்தி தூக்கியதன் காரணமானதால்
மரணம்தான் விடுமுறை.
மண்ணைப் புரட்டி
வயல் நிலமாக்கிய உழைப்பாளிகளின்
தோழி எனன்னும் மண் வெட்டிக்குத்தான்
நன்கு பரிச்சயம் தொழிலாளியின் மகிமை
அது போடிகளுக்கல்ல.

கஷ்டப்பட்டு கட்டிய வரம்புகளில்தான்
போடிமார்கள் பலனி வருவார்கள்
அதிலே
தண்ணை மறந்து திமிர் நடை நடப்பார்கள்
யாரால் உயர்ந்தோமென்று தெரியாமல்.

எரிகின்ற எண்ணெயில்
 இன்னுமொரு சோதனையாய்
 சோதனைச் சாவடி சோதித்துப் பார்க்க
 இங்கே படையினர்
 பயங்கரவாதியெனக் கருதி
 தினசரி துவக்குப் புடங்கால்
 குத்திப் பார்ப்பதுதான்
 காலை வந்தனங்கள்.

இந்தப் படையினரின் கடின கெடுபிடிகள்
 பெரும் தொல்லைகளால்
 அதி கூடிய குடும்ப வாழ்க்கைச் சுவைகளை விட
 நெல் மூட்டைச் சுவைகளை
 தம் முதுகிலே சுமந்து சுமந்து
 காய்ச்சிப் பழக்கப்பட்ட பொய்கை என்பதால்

எவ்வேளையிலும்
 எந்த நெருப்புக் காய்ச்சல்களின் வாடை
 சங்கமித்தாலும்
 எதையும் தாங்கும் நாள நரம்புகள்
 ஓடும் வீரமை பெற்றிருந்தும்

அறுவடையை முடித்த வண்ணம்
 வயலை விட்டு வெளியேறும் வேளை
 வசந்த வாசல் அடைபட்டு
 சோதனைச் சாவடியில்
 ஏற்றி யிறக்கிக் காட்டும்
 கொடூர மென்னும் இருண்ட நாட்கள் சுழலும்போதுதான்
 உள்ளக்குமுறல்கள்
 சீறிவரும் கடலலைபோல
 பொங்கிப் பொங்கி எழுந்து
 தீயவர் தீய்ந்து போவதற்கு
 தீக்குளிக்கின்றன
 பஞ்சணைச் சாய்மணையில்
 இருந்து கொண்டு கட்டளையிடும்

போடிமார்களுக்கு
இது பெரிதல்ல.

பணப் பட்டோலைக்காக
மரணப் பட்டோலைகளை
கைகளில் ஏந்திய வண்ணம்
பெறுமதியான உயிர்களை
வயற்பரப்பில் தன்னுயிரைப் பாராமல்
பட்டாளமாய் படை யெடுக்கும்
நோய்க்கிருமிகளை அழிப்பதற்காய்
நஞ்செண்ணெய் அடிக்கும் “பம்ப”களை
யிகத்துணிச்சலுடன் தோளில் சுமந்தடிப்பதைப்
“பாவம்” என்னும் சொல்லை உச்சரிக்காமல்
இக்கூலியில் எவ்வளவு சுரண்டலாமெனச்
சிந்திக்கும் போடிகளுக்கு எதுவும் பெரிதல்ல.

இந்தச் சங்கதிக்குள்
சரித்திரங்கள்
முளையா நெல்லைப்போல
புதைந்து கிடக்கிறது

இதைச் சரித்திரமாய்ச் சொல்ல
பேனா மைக்குப்பிகள் இருந்த போதும்
குடடிப்புக்குப்பின் தீயிலிட்ட வைக்கோலின்
கரிய சாம்பலை மையாகக் கரைத்து
எழுதினாலும்
சோக வரலாறு
பதியம் போடப்பட்ட ஒன்று.

அது முளையாமல்
மண்ணோடு மண்ணாய்க் கலந்து
அது உரமாய் நிலத்திற்கே
சொந்தமாகின்றன.

கைப் பெட்டிக்குள் நெல்லெடுத்து
காற்றினிலே தூற்றிடும் போது
அந்தரத்திலே வலம் வரும்
பதக்கடை நெல்லாக
படங்குகளில்
படர்ந்து கிடக்கும் பதர்களான
படங்கள்தான் தொழிலாளிகள்

கட்டிய

உயரமான பரண்களில் இருந்து கொண்டு
தம்மையே நிரந்தரமாய் ஏமாற்றும் நயவஞ்சகர்களின்
கயருபத்திற்குள் மறைந்திருக்கும்
நிலை எப்போ எப்பொழுது
வெட்ட வெளிச்சத்திற்கு வருமென
ஓவ்வொரு காலப் போகமும்
உளறும் முனகல் கேட்கின்றன

நீ விளைச்சலைக் கூட்டிக் கொள்வதற்காய்
மாடு மிதித்து பலகடிப்பாய்
மண் வேலை செய்வாய் வரம்பு கட்டுவாய்
என்னைன்னமோ வெல்லாம் செய்வாய் -ஆனால்
உன் வறுமையைப் போக்க
உன் தடைகளைப் போக்க
நீயேன் இன்னும் யோசித்து
உன் எண்ணங்களை உழ வில்லை

வாக்குரிமையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காய்
ஊழியர் சேமலாப நிதி வயன்றும்
அரச ஓய்வூதிய மென்றும்
அரச அலங்கார உளறல்கள்
காற்றோடு காற்றாய்க் கலக்க
பாட்டோடு பாட்டாய் தொழிலாளர் பெண்டிர்களின்
கிராமியக் கவியமுதம்
கண்ணீர் மழை பொழிய
பெரும் போடிகள் செழித்து வளரும் நிலை மாறாதே!

பாவப்பட்ட தொழிலாளி மக்களுக்காய்
ஏவப்பட்ட தொல்லைகள்
பச்சைப் பசேவெணக் காட்சியளிக்கும் வயற் பரப்பில்
வேளாண்மையை நாசப்படுத்தும்
மஞ்சக் கோரை எனும் புற் பூண்டுகளாய்
விளைந்து கிடக்கின்றன

அதற்காய்

தாக்கத்தி தூக்கிய இரும்புக் கரங்களை
பயன்படுத்துங்கள்
கிருமி நாசினி தெளியுங்கள்
பசளை எறியுங்கள்
முளைகளை நடுங்கள்
அப் பொழுதுதான்
வாழ் வளமும் செழிப்பாய் வளரும்.

முதன் முதலாய்

தாக்கத்திகளைக் கூர்மையாய்த்
தீட்டிக் கொள்ளும் போது
சொர சொர வெண சப்தம் எழும்
ராகங்களோடு சிந்தனைகளையும்
தீட்டிக் கொள்ளுங்கள்
அப்பொழுதுதான்
நெற்கதிர்களை யிக இலகுவாய்
அறுவடைசெய்யலாம்.
வாழ் நாளாய்த் தொடரும்
துயரங்களையும் அறுவடை செய்யலாம்.

அதே போல

வேளாண்மை வெட்டும்
தத்திக்காரர்களைப் பிரித்துக்காட்டாமல்
பறிபோன உரிமைகளை சலுகைகளை
பெற்றுக் கொள்வதற்காய் ஒத்து நில்லுங்கள்

வேலைக்காரக் கம்புகளின்

ரம்யியமான அழகை - மற்றவர்கள்

மிக இனிமையாய் ரசிக்கச் செய்யுங்கள்
அங்கே பூர்வீகப்பரம்பரை யொன்று உருவாகும்.

பொங்கும் பொங்கல் தினத்தைப் போல
பொங்கி யெழும் உள்ளுணர்வுகள்
புத்தம் புதிய விடுதலை எண்ணங்களை
உடைகளை
வாங்கி அணிய ஆசைப் படுவது போல
மாடாய் எமை மதித்தவர்களை
வயல் மிதித்திடும்
வண்டி மாட்டைக் கொண்டு மிதித்திடலாம்

இலை குழை உதிர்த்தி
வெயிலில் காய்ந்த மீலார்
குட்டிப்புக்கு எவ்வளவு அவசியமோ
அவ்வளவுக்கவ்வளவாய்
தாம் மீலராய்ப் போய் விட்டோமென
கோப்பத்தைக்குள்ளியிருக்கும்
நாறிப் போன உணவைப் போல
மனமுருகி மணமெடுத்துக் கொண்டிருப்பதில்
அர்த்தமல்ல.
பக்குவமாய் அறுவடை செய்த கள உப்பெட்டிகளை
பெரு மழை வருமுன்னே குமியுங்கள்
அவணம் அவணமாய்
நல்ல
நெல் விளைச்சலைக் கண்டிடலாம்

2000-02-30

யொதுவுடைமை நூளை வரும்

*தொப்பி போடத் தெரியாது
என்பதற்காய்
வேறுபிரித்துச் சலுகைகளைக்
கொடுக்க மறுக்கும் திட்டங்களை
வகுத்து வகுப்பேற்றங்கள்
நடக்கிறது.

கனவுக்குள் சிக்கின
மனித இனங்கள் தூணை
தினசரி தொந்து கொண்டு
வாழ்க்கைச் சுவர்களைக்
கட்ட முற்படும் பட்டினி விரதங்களின்
மனுக்கள்
தொப்பி போட்டவர்களால்
நிராகரிக்கப்படுகிறது
அதேவேளை
தொப்பி போட்டவனின் மனுக்கள்
உடனடியாய் அங்கீகாரம் பெற்று அரங்கேறுகின்றது.
சத்தியம்
நீதி
தர்மம் என்பது
சமயத்தில் பிறக்கும்
சமயக் கருத்துக்கள்.

குழந்தை தாய்ப்பால் இல்லாமல் அழுதாலும்
மனைவி வறுமைக்காய் தற்கொலை செய்தாலும்

முதலாளி தொழிலாளியின் நிலவரம் அறியாதவனாய்த்தான்
 பூர்ஷுவாக்கள் போல
 இலக்கண பணுவல்களுக்கெழுதிய உரைகள் கேட்கும்
 அதில் நிறம், மொழி, எல்லை ஏகத்துவமென வரும்
 சச்சரவுகளின் கோஷம் பாடும்.

இதனால்
 சிடு மூஞ்சிகளின் சீற்றம் பெருக
 வளரும் மனங்கள் அழிந்தொழிய
 ஒரு அப்பாவியினத்தைத் துடைத்துக் கட்டுவதற்காய்
 மார்க்கம் வழங்கிய மருந்து
 பயனளிக்க வில்லை என்பதால்

இவ்வாறு
 தொப்பி போட்டவர்களே
 தொப்பி போடுகிறார்கள்
 சிக்கிச் சீரழியச் செய்வதுடன்
 வேறு பிரித்துப் பார்ப்பதிலும்தான்
 தொழுதகைகள் உள்ளன.

இத் தொப்பிகள் கழற்றப் பட்டு
 மொட்டையடிக்கப்பட வேண்டும்
 அப்பொழுதுதான்
 ஒரு சமத்துவம் வரும்
 மனுக்களற்ற சுந்தர சுகந்தமெனும்
 புது உலகைக் காணலாம்

சமாதானம் கலை இலக்கிய சஞ்சிகை நடத்திய போட்டியில்
 இரண்டாம் பரிசு பெற்ற கவிதை 2000-03-15

சிறிது நேரப்பிடுகு

செய்யினாளுவி துறவ யாப

செய்யநி நெய்யடி

இதன்பு நல்லுடு கெழு நல்லுடு

கருணாந்பு மதுக்கருணாந்பு

கடப்பி யாபி பரியணாந்பு

கடக்கி செய்யுடை நெய்

மதுபவி மகருப நிரையகரும

கையடுதாயகருமகருடை மகருகருப

கையகருகருடை யகருப நெய்யுடு

நெய்யுடை தீயாபப்படு

நெய்யுடை தீயாபப்படு

பாய்த்தோன்

கடலலைக்குள்
 ஆர்ப்பரிக்கும் கனவலைகள்
 கரையைத் தொடாமல்
 இடை யிடையே
 பொங்கிப் பெருகி முறிகின்றன.
 கொந்தளிக்கும் கடலில்
 துடுப்பைத் தொடக்கும் போதுதான்
 போராட்டத்தின் உணர்வலைப் பெருநளர்
 தோன்றுகிறது.

வலையில் விழுந்த
 கண் பொத்தல்களைப்
 பொத்திப் பொத்தி
 மீன் பிடித்த காலம் வருமென
 தேடும் நெஞ்சங்களின்
 நீண்ட நித்திரைக் கனவு
 போர் ஒழுங்குகையில் ஓடுகின்றன.
 கரை வலை யென்ன?
 மரயா வலை யென்ன?
 பெரிய குடாக் கடலில்
 மிதப்புக்கள் மிதக்கின்றன
 ஊரின் வாழ்க்கைக்காய்!

துடுப்பினி ஓடும்
பாய் மரத் தோணியில்
வெள்ளி நிலவில்
ஒருவர் முகம் ஒருவர் பார்த்து
புன்னகைக்கும் புன்னகை
புண்ணாய்ப் பேரய் வீட்டன்.

மீன் வலையில் சிக்கின்
வஞ்சியின்றி பஞ்சம் போகும்.
பஞ்சாங்கம் தலையணையாகுமென
பெருமளவு நம்பிய நேரஞ்சிகளின்
ஓப்பாநிக் கண்ணீர்
தப்பாமல் குளிர்வாடிக்குள்
உறைந்து கிடக்கின்றன.

அன்று
தோணியில் நின்று
மடியில் மீனை
பாட்டம் பாட்டமாய்க் காணும் போதுதான்
மூப் பெய்திய நிலை மாறி
இளமைக் கோலம்
இருப்பைத் தேடிக் கொள்ளும் போது
மடிதாங்கிகளுக்கு
வேலை வாய்ப்பு அதிகம்.

இன்று
மடிதாங்கி
பசியின் சின்னம்.

நீந்திச் சுழியேறடி
தோய்ந்து பழக்கப்பட்ட
உயிர் மூச்சுக்களுக்கு
என்னதான்
படையெடுப்புச் செய்தாலும்
தடையொன்று போடும்

அரசு நெறி
ஆட்சி செய்கின்றது.

இதனால்
படகிருந்தும் படகோட்டக்
கடலில்லை.
கடலில் யுத்தக் கப்பல்கள்.

கடலில் மீனிருந்தும்
மீன் பிடிக்க ஆளில்லை.
மீனவர்கள் அரசு கைதிகள்.

நங்கூர மெல்லாம்
ஆயுதங்களுடன் வலம் வரும்
நீர் மூழ்கிக் கப்பல்களாகவும்
யிதந்து நிற்கும்
“போயர்”க்களெல்லாம்
கடற் கண்ணிவெடிகளாகவும்
பேசும் பாஷையாய்
மாறி விட்டது.

தண்டயலுடனான
தண்டுகளைக் கொண்டு
வலித்துச் சென்று
மீன் வாடியை வாட வைக்காமல்
தண்டிக் கைகளைத் தேடினோம்.
அந்தக் கைகளில்
தண்டிக் கைகளுக்குப் பதிலாக
துப்பாக்கிகள் இருந்தன.

அக்கரைக்குச் சென்று
அகதியாய்ச் சரி
நிம்மதியாய் வாழ்ந்திட
தோணிக் கொழு கொல்லாவைத் தேடினோம்
எம் பிரதேச காடுகளில்

கொல்லா மரக் கட்டைகளில்லை.
படை முகாம்கள்தான் உள்ளன.

நீலக் கடல்
சிவப்பு நிறக் குருதிக் கடலாய்
இரைகின்ற போது
கரைகின்றன கடற் காகக் கூட்டம்
கடலில் மிதக்கும்
மீன்களையல்ல
மனிதப் பிணங்களை உண்பதற்காய்!

இப்பொழுது
குடாக் கடலில்
மீன்கள் கொதிப்பதில்லை.
அவையும்
தம்முயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காய்
புலம் பெயர்ந்து
இன்னுமோரிடத்தில்
அகதிகளாய் வாழுகின்றன.

அதனால்தான்
இன்று
மீன் விலை அதிகம்.
ஒன்று நிச்சயம்
நாளை யொரு காலத்தில்
இருந்த இடத்திற்கு
மீண்டும் மீன்கள் வரும்.
மடிதாங்கி வெடிக்கும்.
மீனின் விலை குறையும்
கடல் நீரோட்டம் ஓடும் ஓட்டத்தில்
பாய்த் தோணியும்
சுற்றும் காற்றில் சுதந்திரமாய்
யாத்திரை செல்லும்.

ஞானம் -1 ஜூன்-2000

தீரை மறைவில் நகர ப்தா

நம் நகர்

இயற்கை அழகு நிலாவில்

கலைக் கோலம் புண்டு

உல்லாசத் தேரில்

உல்லாசமாய்ப் போகின்ற

பயணிகளும் சொந்தமெனக் கொள்ளும்

தீபங்களின்

திரிகள்தான்

இங்கே மறைந்து கிடக்குது

சூரியனார் உதிக்கு முன்னே

உதித்து

நெடுஞ்சாலைகளிலே

கதறிக் கொண்டு

வண்ணச் சாயம் பூசி

அழகியல் செய்பவர்களின்

திரிகள்தான்

இங்கே மறைந்து கிடக்குது.

துப்புரவுக்காய்

நக்கிற் கட்டை

கட்டுக் கட்டாய்

இறக்குமதி செய்து - வீதியிலே

இறங்கி நடக்கச் செய்திடும்

புங்கவணம்

பசியார்ப் பசியாமல்

இங்கே மறைந்து கிடக்குது..

பாஷைகளில்

சின்னச் சின்ன வித்தியாசங்களானாலும்

வண்ணம் வண்ணமாய்ப் பேசி

செந்தமிழில்

புதுக்கவிதை எழுதி

அழகு படுத்தும் அழகு நிலாக்கள்தான்

அழகில்லாமல்

இங்கே மறைந்து கிடக்குது.

அழகின நரகத்திற்குள்

புத்திருக்கும் நகரசபை

நவ நாகரீகமாய்ப்

புத்தாடை கட்டி

நல்ல நறுமணத்துடன்

எழில் கொடுக்கம்

உயிர்ப்ப(பா)

உணர் வில்லாமல்

இங்கே மறைந்து கிடக்குது.

நாவில்

ஊறும் துப்பனிக்கே

அற்பமாய்

சீச்சீ யென

மனம் பிதற்றி நிற்கும்

மனித ஜாதிகளுக்குள்

புனிதமான

தனி மனித ஜாதிவெணும்

ஓர் உதயம் இல்லை யெனின்

நாடே நாறிக் கிடக்கும்.

நித்தம்

இங்கே மறைந்து கிடக்கும்

உதயத்தின் வெளிச்சத்திலேதான்

மனித மூச்சுகள்
சுத்தமான காற்றைச்
சுதந்திரமாய் கவரசிக்கின்றது.

77,83 இல்

அக்கினி பூத்த வேளை
கொடிய அரக்கர்களின்
யிதியடிக்கட்டைகளுக்கு
ஒத்துப்பட்ட
கருகிய மனிதப் பிண்டங்களைத்
தானும்
அகதியாய் இருந்து -அழக்கை
அகற்ற வந்த பண்ணீர்ப்புஷ்பங்கள்தான்
இங்கே மறைந்து கிடக்குது.

72,89 இல்

வறுமையின் நிழலில் வாடும்
தென்றலுக்காய்
சீறிப்பாய்ந்த சிங்கங்களின்
கண்கள் கட்டப்பட்டு
கைகள் கட்டப்பட்டு
இரத்தம் தேய்ந்த பிணங்கள்
ஊனமுற்று நாற்றமெடுத்தன
குருதி படிந்த தெருக்களில்.

இங்கே

மறைந்து கிடக்கும் கண்ணீர்ப் பூக்கள்தான்
குருதி படிந்த தெருக்களைத்
தம் கண்ணீராலே கழுவி
சுத்தப்படுத்தி
அழகிய பூச் சோலைகளாக்கியது.

சூரிய கந்த

பட்டலந்த எணும்
புதைகுழிகளின் வாசனையை
சந்தன மணமென நுகர்ந்து

தந்தியடித்தவர்களின்
சங்கதி
சரித்திரமரகமல்
இங்கே சரிந்து கிடக்குது.

செம்மணி எனும் இடத்திற்குள்
பாவப்பட்ட அப்பாவித் தமிழர்கள்
புறையுண்ட ஓலங்கள்
உலகரங்கில் ஒலிக்கையிலே
அந்நிலத்தின் உதிரத்தை முத்தமிட
அலை யலையாய்ப் பாய்ந்து வரும்
பெரும் வெள்ளம் போல
அந்தக் கொடியவர்களை
அந்தக் குழியிலேயே தள்ளி அழித்திடலாமென
எண்ணும் இதய கமலங்கள்தான்
புதைகுழி தோண்டும்
எடு பிடி வேலைக்கு கெடுபிடியாய் நின்று
ஒரு பலாபலனுயில்லாமல்
புண்ணியம் புரிகின்றன.

இப்படியாய்
கண்ணியமற்றுப் போன இதய கமலங்களின்
புண்ணியம்
வண்ணம் பெறாமல்
இங்கே மறைந்து கிடக்குது.

புராதன மடுமாதா கோவிலின்
கிண்கிணியென எழும் மணியோசை
முறையீட்டு மனு எழுதி
ஈன இரக்கமற்ற கொலைஞர்களின்
ஈரக்குலையை
வெட்டியெடுத்திடும் விண்ணப்பமொன்று
விரக்தியில்
ஒலியா மணியோசையாய்ப் போய்
எலும்புக் கூடாய் ஆன சரித்திரம்
யேசு நாதரிடம்

இன்னுமொரு முறையீட்டுக்காய்
 உயிரிழந்த மனித ஜீவன்களின்
 உயிர்கள் வந்து முறையீட்டை
 தப்பித்துக் கொள்ளும் கொலைஞர்களுக்காய்

அங்கு உயிர் நீத்த ஆத்மாக்களை
 அழகுபடுத்திய அமுதங்கள்தான்
 இங்கே காணாமல் போய் உள்ளன.
 இந்த அமுதங்கள்
 அந்தி பட்டாலே
 மதுப் போத்தலை நேசித்து
 சந்தி தெருக்களில்
 சங்கமாய்
 சங்கமமாகும் குற்றத்திற்காய்
 மறைந்து கிடக்கின்றனவா?
 அல்லது
 மறைத்து விட்டார்களா?

அமுதே நீ -சற்று
 சிந்தித்துப் பார்
 வீறுகொண்டெழுவாய்
 நாம்
 எங்கே இருக்கிறோமென்று!

உணையே காதலித்துப் பார்
 நீ காதலிக்கும் மதுமகள்
 உணை விட்டு வெருண்டோடுவாள்
 அப்போதுதான் நீ
 மாநகர சபைக்கு நகர பிதர்!

2000-5-5

பள்ளிச் சூரியன்

ஒன்றும் அறியாப் பச்சப் பாலகர்க்கு
கறைபடிந்த
அழியாக் காலியமொன்று
உலகப் பாடநெறியில்
கலப்படமாகின்றது.

துள்ளித் துள்ளி ஓடும்
பள்ளிச் சூரியன்
முள்ளில் பட்டு
தலை கீழாய் நிற்கிறது.

இளம் பிஞ்சுகள்
காய்க்கு முன்னே
காயவைத்து அழிப்பதற்காய்
மகரந்தச் சேர்க்கை
திட்டமிட்டு நடக்கின்றது.

சின்னஞ் சிறுகுகளின்
குடல் வெளித் துவாரம் கிழிந்து
இரத்தம் கசியக் கசிய ஓட - ஈன
இரக்கமற்ற காம வெறி நாய்களின்
அந்தரங்கம்
வேற்றுக் கற்பனையோடு உலாவரும்.
ஓழுக்கக் கோட்பாட்டினர் திரைகளுக்கு
சேறு கலந்த
கெட்ட சாயம் பூசும்.

இந்தக்
கற்பித்தற் கலையினால்
பிஞ்சு உள்ளங்களில்
புகுத்திய நஞ்சு விந்து
மருத்துவத்தில்
மருந்தே இல்லா நோய்க்குறி போல
நித்தம் நித்தம்
தைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

கொடுமைகள் பேசும்
 பிரகளை வெயிலில்
 படை முகாமைச் சுற்றியுள்ள
 கம்பி முள்ளில் சிக்கிய
 சின்னஞ் சிறுகுகளின்
 கற்பின் மின்னல்கள் இடியோடு கருகி
 அடியோடு சாம்பலாகி விழுகின்றன.

காம வெறிநாய்
 கௌவிக் கடித்துப்
 பதறப் பதற
 குதறிச் சப்பித் துப்பும்
 கன்னியாகா கன்னிமொட்டுக்களின்
 பூவிதழ்
 கயவர்களின் காலடியில்.....

இன்னும்
 செல்வந்தனின் சிறைச்சாலையில்
 வறுமையின் வெயிலில்
 வெந்து வாடி வதங்கி
 செத்து மடியும் பள்ளிச் சூரியன்
 கொடிய வேதனைப் பளுவால்
 இருட்டால்
 கறுத்துக் கிடக்கு.

இந்தத் தொகுக்களில்
 ஆரவாரமாய் கேட்கும்
 போர் முடிக்கம் முகிழ்ந்து நிற்கும்
 பள்ளிச் சூரியனே கைதியாகி
 உள வளங்குன்றி
 எயிட்ஸின் பாசறையில்
 உருண்டு புரள்கின்றான் பிரமையில்.

பாதாள கோஷ்டியின் -கழிவு
 நீரோட்டத்தில் மிதக்கும்
 கடதாசிக் கப்பல்களாய்
 கை வீசும் தென்றலாய்
 பவனி வருகின்றன
 பாவப்பட்ட பள்ளிச் சூரியன்.
 ஓ..... பாவமே!

ஒரு பாவமே புரியாத
 பாலகர்களுக்கு
 பாலியல் வன்முறைகள்
 பலாத்காரம்
 மேசடிகள் எனும் அக்கிரமங்களின்
 பாதைகளில்
 பாத அணியே
 ரிஷி மூலங்களாகும்.
 இந்தப் பாதாள நிலை
 இன்னும் தீரந்தரமாய்
 பாதாளத்திற்குள்ளே புதையுண்டு போவது
 நியாயமா?

பள்ளிச் சூரியனைக்
 கையிலே எடுத்து
 அழகிய சிற்பமாய்ச் செதுக்கி
 பார் போற்றும் பாலகனாய்
 மாற்றும் பாவலனே - நீ
 கண்மூடித் தூங்குவது நீதியா?
 விடிவென்னும் வாசலில்
 அழகிய கோலம் புண்டு
 விரைந் தெழுக் கூடாதா?

சிக்குண்ட பள்ளிச் சூரியனே
 உன் உலகத் தாய்
 உன்னை அரவணைக்கத் தவறிவிட்டாள்.
 அதனால்தான்
 என் வாழ்க்கை நெறி
 பாதாளமெனும் குப்பைக்குள்
 புதையுண்டு கிடக்கிறது.

உன்னைப் பெற்றவர்கள்
 திருந்தாத வரை - நீ
 திருந்த மாட்டாய்
 என்னும்
 உன்னைப் பெற்றவர்களைத்
 திருத்துவதற்காவது - நீ
 திருந்திக் கொள்
 உன்னால்
 உலகிவொரு அதிசயம் தோன்றும்.

குருவாடி

திடுதிடு மெனப் பெய்யும்
போர்மழையில்
நோய் வாய்ப்பட்டு
அவஸ்தைப் படுவதை விட
கடச் கட
தற் கொலை செய்து கொள்வதே
மேலெனக் கருதும்
அப்பாவி மனித உயிர்களின்
மன எண்ணங்கள்
வாழும் உலகை விட்டுப் போவதா?
வாடும் நாட்டை விட்டுப் போவதா?
நானும் ஊரை விட்டுப் போவதா?
என மனக் கொந்தளிப்பில்
தற்பாதுகாப்புக்காய் அலை மோதும்
போர் ராகத்தின் சரித்திரம்
ஓயாத விதியாச்சு.

எம் நாட்டுத் தோம்புதர்கள்
பிறப்புப் பதிவுகளை வைப்பதை விட
இறப்புப் பதிவுகளை வைத்து
கொள்ளை லாபம் அடித்துச்
சிறப்புப் பெறுகின்றார்கள்.

ஆனாலும்
இறப்புத் தொகை
எவ்வாறு அதிகரித்தாலும்
பட்டினி நோன்பும்
சாமானின் விலையேற்றமும் தான்
எம் மண்ணில் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது.

இந்தக்
 கொடூர கொடுமைகளுக்கு
 அஞ்சி வாழும் உயிர்கள்தான்
 காட்டுக்கு அகதியாய்
 துறவரம் செல்கின்றன
 இலைகுழைகளை உண்டு
 நிம்மதி
 வாழ்க்கை நடத்துவதற்காய்!

சட்ட அங்கீகாரத்தோடு
 பட்ட வெளிச்சத்தில்
 திட்டம் போட்டு
 ஆயுத முனையில்
 கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு
 என நடத்தும்
 இன வெறியர்களல்லாமல்
 நிம்மதி மூச்சைச் சுவாசிப்பதற்காய்
 காட்டில் கல்வாடிக்குள்
 கல்லாகக் குடியிருக்கத்
 துறவரம் பூண்டுள்ளன
 மனித புனிதத்தைப் பாதுகாப்பதற்காய்.

தியாகத்துடன் செயல்படும்
 இந்த இருப்புக்களில்தான்
 நவீன கட்டடக் கலையின்
 சுவர் வடிவங்கள்
 பல வண்ணங்களில்
 மாளிகைகளாகவும்
 கோபுரங்களாகவும்
 உயர்ந்து நிற்கின்றன
 செங்குருதி கலந்த
 செங்கல்லினால் கட்டப்பட்ட
 கட்டடங்களாய்.

இதிலே குடியிருக்கும்
 இனவாதக் குடிகாரர்கள்

பேசும் மொழியுடன்
 பேசவே வழி விடாச் சமர் செய்து
 உயிரோடு புதைத்து
 பின் செல்லாக் காசாகிப் போன
 அந்த மொழியின் ரிதத்தைத் தோன்றியெடுத்து
 வெளிப்பகட்டுக்காய்
 நீதி பேசுவார்கள் நியாயம்தான் என்று.

இந்த அநியாயங்களையும்
 தம் உரிமைகளையும்
 தட்டிக் கேட்டால்
 சர்வதேசத்தின் கண்களுக்காய்
 இங்கே இனப்பிரச்சினை இல்லை
 இங்கே மொழிப் பிரச்சினை இல்லை
 இங்கே பயங்கரவாதப் பிரச்சினைகள்தான்
 உள்ளதெனும் வர்ண மையினைப் பூசிச்
 சுவர்களை
 அழகு படுத்தும் அத்திவாரங்கள்தான்
 போடப்படும்.

எந்த வழியிலாவது
 இந்தப் பொய் நாடகத்தை
 அரங்கேற்ற
 அந்த எதிரவையின்
 விவேகத்தைக்
 கூறுபோட்டு மோதவிட்டு
 வேடிக்கை பார்ப்பவர்கள்தான்
 இங்கே அரசாளும் ஆண்டவர்கள்.

அதனால்தான்
 ஒரே லட்சியத்திற்காயத் துறவரம் சென்றவர்கள்
 தங்களுக்குள்ளேயே
 பலமான தட்டுக்கல் என்றும்
 பலமற்ற டன்கல் என்றும்
 இரு அச்சுகளாய் பிரிந்து நிற்கிறார்கள்.

இதில்
 தட்டுக் கல் மட்டும்தான்
 அத்திவாரங்களுக்கு உகந்த
 அத்திவாரமாய்
 தம் இலட்சிய வேட்கையில்
 ஒரு வெடிப்பும் விழுமல்
 விடுதலைக்கான இலக்கை
 வீறாப்புடன் வெற்றிவாகை சூட
 போராட்டம் நடத்துகிறது.

இங்கே
 டுன்கல்லும் ஒரே அச்சினால்
 நெய்யப்படும் செங்கல்தான்
 வீடுதலைக்குரிய கல்லாய் - அது
 விவை போவதில்லை
 விரைவாகக் கட்டோடுவதில்லை. - அது
 அத்திவாரம் போடு முன்னே
 மழையில் கரைந்து ஓடுகிறது.

இங்கே
 இம்சைகளை நீரூற்றிச் சாடி
 கேள்விகளைப் பின்னி
 பிரயோசனமற்ற கற்களைச் சுடும்
 கல்வாடிகளல்லாமல்
 உண்மைக்கு உண்மையாய்
 தட்டுக்கல் வாடி மட்டும்தான்
 செந்நீர் ஊற்றி
 தரமான களிமண்ணைச் சாடி
 அழகான முறையிற் பின்னி
 உறுதியான கற்களைச்
 சுட்டுத் தருகின்றன.

ஞானம் -9 -பெப்ரவரி - 2001

போனவாதம் ஒழிய

இனவாதமே யிதந்து நிற்கும்
கடலிலே நீச்ச லடிக்கும்
பேறினை வழுவா பெற்றிருக்க
மனிதனை கொல்வ தோன்றே
பாரினை வெல்லு மென்னும்
வேட்கை வழி யமைப்பில் நின்று
தேரினை ஒட்டு மணியினர்
தாமேதான் மிதவாதி யென்கின்றனர்.

வேதாந்தம் வேஷம் போடும்
வேதாளயிருக்கு மட்டும்
இன்றைய படைக்கள வளர்ச்சி
தடைப்படா வீறாப் பெய்து
ஓன்றையே நோக்காகக் கொள்ளும்
வெறித்தன முள்ள தென்றே
நன்றென் றுரைக்கக் காணும்
காட்சிதான் வாகை சூடும்.

எத்தினம் வந்து போனாலும்
திக்கலா மந்த கதியே
தத்துவமா வளர்ந் தோங்கி
நீதிமுறை யற்றுப் போய்
நித்தமாய் மானுடனை யழிக்குஞ்
சதித்திட்டம் வகுப்பாரிங்கே
சித்தம் பூண்டு வெற்றிக் கொடி
கட்டுந்திரை விருந்தே ஓடும்.

கண்ணிரு மணி மூடாமல்
போராட்டத்தின் பக்தி நெறியில்
வெற்றிமொழி யுரைக்கு யிந்த
யதார்த்த யுக மங்கள்
மணியொலி கேட்க முரசு
பேரின வாசுத்தை யழிக்கத்
திதிபெற் நெழுஞ் சமுத்திரக்
காற்றே சீறி யடி.

தினக்குரல் வாரமஞ்சரி 11-3-2001

ஏகத்துவம்

அடிதடி என்று சொல்லின்
அஞ்சி யஞ்சி வாழ்ந்தே
பழகிதாந் தனியா நிலலாச்
செய்கைதான் வீர மென்னுங்
குலத்தில் பிறந்த மக்களாய்
விதியுரை எழுது யிந்த
மலையடி வயத்தினர்க்கோ
சங்க மிட்ட துன்பமே !

புதுமைப்பித்தன் எழுதி வைத்த
துன்பக் கேணி நாவலாக
கஷ்டயிக்க தோர் நம்
நிலைமை இன்னு மாறாதிருப்பதோ?
புதுமையென்று சொல் லுரைக்க
எதுவிதக்காட் சிலையைக் காணோம்
அரசின் சூழ்ச்சியிலே விழுந்த
சங்கத் தலைவர் வந்ததாலே!

அமரர் சி. வி. லேலுப்பிள்ளை
அறிவுரை காணா தரிதாக்க
காலமேற் காது லுற்றோதம்
விடியலைத் தொலைத்து விட்டு
விடியலைத் தேடுஞ் சாட்டாய்
முதறிஞர் புகழ் பாடி
சமாளிக்கத் தெரிந்த கூட்டத்தாலே
தங்கதி தீரந் நோயே!

ஈடிலா யின்னல் கண்டே
 பாபுனைந்த குறிஞ்சித் தென்னவன்
 தொழிலாளி கொடுமை நீங்கப்
 பறை தட்டிப் பாடினார்
 எழும்பிடா நிலையே தானே
 இன்னுந் தொடராய் காணும்மம்
 தப்புத் தாளந்தான் வழிப்
 பயணமாகத் திடம் புணுகே!

பிந்துனுவல கொலையுங் கூட
 கண்ணுக்குப் படாது செய்யின்
 நாட்டுத் தலைவனு முண்டோ
 பணத்திற்கு சூது செய்யுங்
 பேரினவாதக் கூட்ட மெம்மை
 யாட்டிலிட யாடுபவ ரென்றே
 தொழிலாளின மதிக்கும் வரை
 மலையகம் கொலைக்கள மாகுமே!

வியர்வையே உறைந்து ஓட
 உப்பினை ஆக்குந் தொழிலே
 இலங்கையை இலங்கச் செய்து
 ஒப்பிலா வருமதி காட்டுந்
 தேயிலை கிள்ளிப் பறித்திடுங்
 கரத்தினை மதிப்பா ரிங்கே
 முந்தானை முடிச் சறுக்கும்
 கங்காணியா ராக்குவதும் நாமே!

மலைப்படி ஏறிடு முறையைப்
 படித்திட யாசனைக் காட்டி
 அறிவுடன் ஆலோசனை கூறப்
 பிரயிக்க தக்கதோர் கூட்டம்
 மலையுச்சியிலே கலாசாலை கட்ட
 நன்றெனக் கூடி சேர்ந்தனர்
 சதிதனைப் போடுவோ ரரல்
 திட்டமிங்கே கனவாய்ப் போகுதே!

என்னதான் சேவை செய்தும்
 பயனில்லா காட்சி ஒன்றே
 காட்டுவது மெரு மந்திரம்
 ஓதவென ஊடக யிடுதிரை
 பொய் வதந்தி கக்கி நின்று
 ஊருலகம் பம்மாத்துக் காட்ட
 வெஞ்சினங் கொண் டெழும்பா
 அப்பாவிடாகிப் பிறந்திட் டோமே!

வேலைக்கென மகனை அனுப்புந்
 தத்துவம் தீரப் பசியால்
 வயன் காம்ராவிற் குடியிருக்கப்
 பிச்சைப் பண மெடுத்து
 ரொட்டி சுட்டுத் தின்றாவது
 முறையீட்டு மனுக்கள் செய்த
 தொழிலாளர் நாங்கள் தானே!

பசியென்றால் யாவரு யிங்கு
 கௌரவம் பார்ப்ப தில்லை
 உழைப்பவர் வயிற்றை வேறாய்ப்
 பார்த்துக் காயப் போடும்
 முறைதனை விரும்புங் கொடியவன்
 கௌரவம் பார்க்கா தொருவராய்
 மலையக மக்களுக் குள்ளே
 அட்டையாய் வளர்கின் றானே!

சட்டிபாணை யிலுள்ள சோற்றைக்
 கொட்டிக் கழவி யவன்
 ஒருவாய் சோற்றுக் கிங்கே
 நாய் பாடாப் பாடு பட்டு
 பெண்டிர் பிள்ளை வளர்த்திடவே
 தாழ்ப்பணிந் தூதியஞ் செய்தவன்
 கல்விகற்பிக்க வழிகள் தேடித்
 பெருந் துய ருறுகின்றானே!

இத்தனை நாளும் பொழுதும்
 கல்வியெது வென யறியார்

சிந்திக்கமுற் பாட்டாலு மென்ன
 கல்விக்கூட யிருக்குமோ வில்லை
 கற்றிட வழிகள் திறக்குமோ
 விகிந்த மேற்றுந் தன்னில்
 நம்பிக்கை யற்ற வளாய்
 மலையகத்தின் சோக யிசைக்கிறானே!

புரிதலைப் புரியா மனிதர்
 தலை யசைத்துக் கொண்டே
 சேவகன் பாணி யிலான
 சேவையைச் சொந்த மாக்கினவன்
 மக்களுக்கென வருவ தெல்லாம்
 குடும்பவுறைக் குள்ளே சேர்த்து
 தலைநிமிர்ந்து நிற்க மலையகம்
 வாழவைக்க வெனப் பேசுவானே!

இந் நிலை கேட்டுச் சும்மா
 யிருப்போ ரென்றே யென்று
 மூக்கில் விரல் வைத்து
 வியந்தவர் எத்தனை எத்தனை
 மனிதனை ஏய்த்து வாழத்
 தலைப்பட்டே னின்ற தாலே
 இரக்க மென்ப தில்லை
 தரித்திர சரித்திரந்தா னுண்டே!

சதிமுறை யழகி லாடும்
 அரசியற் கலை யரங்கேற்றும்
 மலையகத்தனில் மேடை யேற்றுங்
 காவியம் பாடிட எத்தனையோ
 வன்முறைக் கலாசார வாழ்வில்
 நீண்டதோர் வரலாறு எழுதலாம்.
 புரட்சிகள் வெடிக்கலாம் விடிவின்
 ஒளியைத் தான்கா ணோம்.

இங்கே நடந்ததைக் கதைப்பர்
 அறிக்கைவிடுவர் தலைவர் கூடி
 உருப்படிக ளொன்று யில்லை

நாற்காலிக்குத் துணை போயி
மலையக வாக்குக ளெல்லாம்
ஏலம்போட்டுக் கொள்ளை யடிப்போர்
வேட்டையை நிறுத்த வழி
தேடிடுஞ் சிந்தனை தானில்லை.

எடுத்ததை முடித்துக் காட்டும்
வீரத்துடன் எழுந் தலைவர்
பாதையைப் பார்த்து நட
இனவெறி மூட்டுவா ரந்தக்
கண்ணிவெடி வைப்ப தாலே
உயிரென மதிக்கு மண்ணே
சிதறிடா வண்ண யிருக்க
கூறக் கேட்பார் தானில்லை

காக்கியுடை ராட்சதர் கொடூர
மழையெனப் பெய்யும் பனியில்
பயங்கரவாதிகளாக பச்சை குத்தி
சிறைக்கைதி யாக்கு யினத்தால்
மட்டிலா யின்னல் பட்டுச்
சாவதே வாழ் வென்றால்
வீடிவெள்ளி யொன்றைப் பெற
மாற்ற மேதுந் தானில்லை

இவ்வேக்க மாற வேண்டும்
மெய்யொளி பாய்ச்ச வேண்டும்
தொழிவாளர் சங்கம் சங்கயிக்க
பாராளுமன்ற மமைக்க வேண்டும்
இனவெறிக் காரருக் குதவாத
ஏகத்துவம் மலர வேண்டும்.

30-1-2001

தேர்தலே! தேர்தலே!

கடல் உரத்துப் பொங்கியெழுந் தேர்தல்களம்
மனிதர் உயிர் வெறித்தனமாய் வேட்டையிடும்
பலத்தூடே துப்பாக்கி வழி நெறியில்
ஆட்சியதிகாரத்தின் வேட்கையிலே கொலையை நேசிக்கும்
யாப்புமுறையால் நாடு இருண்டு அதிர்ந்து
வெடிக்கும் போர்க்களத்தில் யாவருமே பாதுகாவலின்றி
தத்தளிக்கும் கண்கொள்ளாக் காட்சிகளை அழுது புலம்பிச்
சொல்லும் பொருளாய் தெருவில் உருளுந் தேர்தலே!

கவிராட்டிகள் ஒட்ட வேண்டாடுமெனக் கூறும்
விளம்பரச் சுவரில் இம்மியளவும் பொருட்படுத்தா தெரட்டி
அதிகார ஆட்சியாளர்கள் சமூகத்துக் குதவாத செயலிலிறங்கி
செல்லுபடி யற்ற பண்பால் மனிதனைப் பலியிட்டு
வாக்குக் கேட்டல் வாழ்வை முன்னேற்ற
வழிகாட்டும் ஈடுணையில்லா சாதாரியம்
இடமளிக்கும் அற்ப நாளுக்காய் நீதியுலகைக்
கண் காணிப்போர் மனதில் மாறாத ஒரு தேர்தலே!

குறிதவறிச் சுடுந்தோட்டா வீதிவழியே செல்லுமெம்
வீட்டுப்பிராணியிலே பட்டு இரையாகிச் சாகுஞ் செய்தி
புதினப் பத்திரிகையில் பார்த்துப் பாவமெனச் சொன்னசனம்
கொலைகாரனை நேசிப்பவனாய் வாழும் நீதி
சனநாயகத்திற்குள் சரித்திரமாய் வாக்கு மோசடி
வண்முறைக் கலகசாரத்தின் கொடுரத்தால் நிகழ்வால்
விதைத்த விதை விருட்சமாய் நாளைய விலாச மொன்றிற்காய்
புத்துக் காய்த்துக் கனிந்து அவிந்து நாறுந் தேர்தலே!

இங்கு மக்கள் உலைக்கு அரசி இல்லாமல்
வறுமையிஞ்சிய பட்டினியை சகலருயிங்கே

நிரந்திரமாய் கொஞ்ச நாட்களில் அனுபவிக்கலாமெனும்
யுத்தமேகங்கள் சாட்சிகள் பலத்துடன் நிற்க
இந்தத் தந்திரக் கலாசாரத்துடன் வாழத்
தலைப்பட்ட அரசாட்சிமுறை பொய்வாக்குறுதியால்
தம் மானம் காக்கும் போக்கிலே
போருக்காய் போட்டி போடுந் தேர்தலே!

அராஜக அரசொன்று தனித்த தம் சுயநலத்திற்காய்
மக்களை அழித்து இடறுண்ணச் செய்யுந் தொடர்கதை
வார்ப்பில் பேறினைக் காட்ட வாக்கினைப் பெற
பல்குழல் துப்பாக்கியெனும் நவீனரக ஆயுதங் கொண்டு
ஓரினமட்டும் நாலாதிக்கும் சிதறடிக்கப்படச் சிரமேற்றும்போர்
பரணி கனத்துக் கனத்து வெடிக்கும் சப்தம் பெற்
றின்புற்ற வரலாறு எழுதுந் தேர்தலே!

இனவாத வெறி உண்டுடுத்தல் நெறியில்
முட்டையிட்டு மானுட ஒழிப்பில் புத்திக் கூர்மை
காட்டி மனககளைத் திசை திருப்புக் கொள்கை
திருப்பமுனை பெற்றெழுங் கோலத்தை
என்ன விலைக்கும் வரங்க மண்டியிட்டுந் தீண்டாமைத்
திருவிழாவில் இலக்கத் தகடற்ற வாகன ஊர்திகளால்
மனித ஜனநாயகத்துக்கும், அச்சுறுத்தலுக்கும்
திருட்டுக்கும் விதியாகுந் தேர்தலே!

எம் வாக்குரிமை பறிபோயின் நமக்கென்றோர்
சுய கௌரவமும் சுதந்திரமும், தனித்துவமும்
உரிமையும் நாம் வாழும் நாட்டில் நமக்கில்லை யெனில்
தான்தோன்றிய அரசாட்சி வழி மொழியும் மந்திரங்கள்
சூழ்ச்சிகளாய் தொடரச் செய்யுமாயின் தன்மனம் எரிந்து
வடிந் தோடி வற்றிவிடு முன்னே
முட்டி மோதி இனிதே அராஜகத்தின் பட்டையைக் களைவோமென
நேர்ச்சையை சரியாய் வைத்து உரிமை காப்போம்!

சாயம் பூசிய நரைமயிரின் தலைமையில்
 அக்கினிப் பந்தல் விளையாட்டு
 கசையடியுடன் பறை மேளம் முழுங்க
 இசைபாடும் வசைகள்தான்
 மொழிகளாய் உள்ளன.

ஒரு அழகுமொழி யொன்று
 ஈடு வைக்கப்பட்டு
 அது அறுதியாகவே போகின்றது

தும்பிகளைக் கைதுசெய்து
 காற்றிலே நூலில் கட்டிப் பறக்கவிடும் தும்பிகள்
 அந்தத் தும்பியை
 எந்த நூலில் கட்டிப்பறக்க விடுகிறோமெனத் தெரியாது
 இறந்த, அந்து பறக்கும்
 நூலைக் கையில் பிடித்த வண்ணம்
 கூக்குரலிடும் பிஞ்சுகள்
 வசைபாடும் பறவைகள்

ஒழுக்கவியல் பூஜைகளெல்லாம்
 வெறும் உடற்பயிற்சிகளாய்
 வெளியேறும் வியர்வையாளவே
 வெடுக்கு நூறுகின்றன
 நறுமணந்தேடி ஓடும் கவாசம்
 எங்கேயோ அலைகின்றது.

இது
 தலையில் ஈர், பேன், பொடு எனப் பெருகி
 தலை சொரிந்து அலியும் பண்பாடு
 மூப்பு எது
 இளமை எதுவென அறியாமல்
 தோளில் கைபோடும்
 தோழமை வளரும்
 புது எண்ணெய் பூசி
 மரபையுடைக்கும் தோரணம் கட்டி
 அழகை அசிங்கமாக்கும் காட்சிதான்
 பாராயணங்கள்

இந்த இரைச்சலால்
 கரைச்சல் காத்திருக்கு
 பார்த்திருக்காமல்
 புதியதைவிட்டுப் பழையதைப் பார்க்கும்
 பண்பாட்டினர் கதவுகளைத் திறந்து
 தூசு துப்பட்டையில்லாத
 அமுத மொழியில் குடியிருங்கள்
 ஒழுக்கவியலில் சீர்ப்பற.

16-3 -2001

நாடா?

தலைவிதி வர மென்று
முரண்பாட்டினைக் கையில் ஏந்தும்
வரலாறென எழுது மெழுத்து
பெரிதெனு மடங்கா யேட்டில்
ஈடுஇணை யின்றி எழுந்து
சிலிர்த்திடத் தூண்டும் சக்தி
முழுநிறை பெற் றிருக்கக்
குருதி யுறையுந் திரு நாடா?

ஊர்க் குரோதம் பார்த்து
சண்டைதனை மூட்டி விடும்
உற்றநன் நண்பனே வாதப்
பேதமுறை பேச முற்பட்டிருக்கும்
வேதமெனுங் காலம் மேலோங்கி
பேயாட்டம் ஆடும்
பண்பெனும் உணர்வு பகுத்தறிவு
இல்லா திருக்கும் நாடா?

ஏற்றதாற் போல் தஞ்சமடையுஞ்
சஞ்சார நஞ்சுகளை நுகர்ந்து
கவைத்துப் போற்றிப் புகழும்
பெருமை நிரந்தரமாய் வாழ்வதற்காய்
நல்லதீர் வென் றெண்ணி
அநீதி செலுத்தும் நீதிபதிகளாய்
ஆட்சி யதிகாரத்திற் குள்ளே
வேர்விட்டு வளரும் நாடா?

வகுப்புவாதத்தி னுணர்வு நாட்டி
தலைவிளித்தாட வெடிக்குமேள் கலகம்
வகுக்கும் வாதங்களால் ஒற்றுமையில்

வேற்றுமைச் சிலம்பை யெய்த
பரீட்சையில் வாக்குப் பலத்
திருவிளையாடல் குழப்பத்தை
விருப்பத்தின் பேரில் கேட்டைத்
திடத்தூடே வளர்க்கும் நாடா?

கட்டிடச் செங்கற்க ளில்லை
வலிமைசேர்த்திடச் சீ மெந்தில்லை
வெட்டியேற்றும் பட்டு மண்
இவ்வசமாகக் கிடைக்கு மாயின்
கெட்ட கொள்கை நாற்றத்தினை
கவலையில் சேர்த்த வாயின்
கட்டடத்திற்குள் கேடு பெறுஞ்
சந்தர்ப்பவாதத்தைப் பூசும் நாடா?

ஊரெலாம் பகைமைத் தீ
தீப் பிளம்பாய் மாறி
உயிரெலாம் மழி த்து
ஆட்சியமைத் திடப்பட் சபாதத்தைப்
பகிரங்க மூடக மூலம்
சித்தம் புணும் இறைமை
உத்தம மெனக் கூறும்
வார்த்தை எதிரொலிக்கும் நாடா?

மண்ணுடல் நலங் காக்கத்
தடைப்படு மடையறுத்தா யிந்த
இன்ன வென்னுங் கொடியேறனை
நாடு கடத்திடுந் திட்டந்
தன்னலங் கருதாப் புரட்சியாய்
சீரோடு படை திரண்டு
அக்கிரமங்களைக் கை விலங்கிட்டு
ஒரு நன் நாட்டைக் காப்போம்.

2-10-2000

விசர்நாய் கட்டுக் கடங்கா மெல்லாம்
காமவெறித் தனம்பிடித் தோடுங் கதைதான்
ஊரெலாம் சனமுழுதுங் கதை கதைக்குதுங்க
பெட்டைகளால் என்னதான் செய்யமுடியும்
நெறிகெட்டோர் உப்பிட்டு வளர்த்ததால்
நடக்காததும் நடப்ப தனால் கற்புக்கினி
பால்வார்க்கத் தலைப்பட்டாத் தலை போருங்
கொடுங்காலத் துலகிலா மகள்நீ பிறந்தாய்!

சரித்தோ டொன்றுமுடி யொன்று பிறக்கும்
இருண்ட இழிவாழ்வு அழியாக் காவியமாக
பெண்ணுறுப் பறைக்கா எண்ணிலடங்கா சோதனையோ!
பாதைதனில் காலடிவைத்தா பார்வையாலே கொல்வதும்
பெண்தனியாக பஸ்கக் குள் ஏறி விட்டால்
எத்தகையவராயினும் நாய் போல ஆகுபவனுமே
சீண்டித் தீண்டுந் தீய வரும்பு கட்டுகிறான்.
மகளே ஒழுக்கமிலா துலகிலேன் பிறந்தாய்!

பத்துவயசுப் பருவமெனப் பார்க்காத கூட்டம்
பாதாளவுலகிற்குள் உயிர்வாழும் மனிதயிருகப்
பேயாக சந்தி பொந்தெல்லாஞ் சிந்தி நிற்கும்
காட்சி யமைத்த தலை நகர் கொழும்பு
கிளைகளை நாடுபூரா நிறுவி வரும்
வேகத்திலே கைதிக்கூண்டுக் குள் கற்பிழந்த
மன்னார் இருதாய்களு முக்கிய இரைகளாகும்
இந்தக் கதையே டாயிருக்கேன் பிறந்தாய்!

ஆண்களே விசர்பிடித்த நாயாக யிருப்பின்
பெண்களேன் மண்புழுவாய் குளித்துப் பூச்சியாய்
வாழ்வதேனோ எனுங் கேள்வி எழாதிருக்க
சிறகுவிரித்துப் பறக்குங் கழுகாய் புயலாய் சிங்கமாய்
கர்ஜிக்கின்ற வீராப்புக்கள் பெருங்குண்டாய்
வெடிக்கின் றதிசயத்தக்க மாத ரணி
உருவாகியேன் பிறந்தாய் மகளே எனுஞ் சொல்லை
மின்னவென அழித்திடுவேன் என்று சபதமிடுவோம்!

விஞ்சிய சோதனை

தேவையற்றவர் போ வெனும் புழித்த சொல்
கேட்டுத் தொழிலாளியேக்க மாறா
நீண்ட நாளும் சுமையும் சுமந்தவர்
அன்பு மொழி வார்த்தை கேட்டதில்லை

குடும்பமெலாம் எல்லாம் சாப்பிடும் நன்றாளர்
தம்முடல் உழைப்பால் வரும் என்றே
தம்முயிர் உருக்கியே சேவை செய்தவர்
வைகறைப் பொழுதைப் பார்த்ததில்லை.

விஞ்சியவறுமையும் வாட்டெழுந்திடும் பயமுணர்வு
விசத்தைக் கொஞ்சந் தேடுஞ் கடர்
பெற்ற குழந்தைகளுக்காகவே வாழ்ந்தனர் கறியேப்பிலை
மாதரி எச்சில் பொருளாகவே!

தரரசின் படிக்கற்கள் கதியாமையே சூது
செய்திடுந் தீட்சணியநிறுவை சிலை யாவது
தாங்கொணா குற்றமாய்ப் பார்ப்பதல்வ
சுரண்டி வாழும் செல்வரெலாம்!

தொழிலாளரை வேலை வாங்குவதால் பேரின்பம் காண்பவர்
பழிகமத்தல் பேறேனக் கூலிக் கத்தினால்
வால் பிடிக்கும் போக்கிரியும் வான் தூக்கவே
முதலாளித்துவ முதலையாய் மாறுகிறதே!

நீந்தை செய்தூடுவும் காற்று அசைந்து
பணத் திமிரைப் பிய்த் தெரியுமானால்
வறுமை வாழ்க்கை வாழ்பவர் சோதனை
விஞ்சியதன் துயரினைத் தேற்றலாம்!

1-11-2000

கரையா உப்பு

கண்ணீராலே பாத்திகட்டி நூவுக்கு ரூசிகரமாய்
 இருப்போர் உப்பாகவே கரைகிறார்
 ஆயுசுகுறையு மெனத் தெரிந்து செய்யுந் தொழிலே
 தெய்வமெனக் கொள்பவர்
 முகஞ் சுருங்கி கண்ணுள் சென்று நிறமாறி
 இளமை குன்றி நிற்பவர்
 தலை சீவிப்பார்த்து தன்னழகு படுத்துகையில்
 மயிரின்றி மொட்டையாகயிருப்பவர்
 உப்புவயல் வண்ணம் வண்ணமாய் விளையும்போதே
 வாழ்விலில் சுபிட்சம் விளையாதவர்
 மேனியேங்குந் தேமலைப் போல குறளை புத்திருக்க
 கைகால் இரண்டுங் கரைபவர்
 கொட்டிற் கொட்டிலாய் பரந்த வயலிற் காண
 உண்டு சுவைப்பவர்கள்
 உப்பில்லாச் சோறு குப்பையிலென்பார்கள்
 வெறும் வார்த்தை யொன்றாக.

இறைமரந் தூக்கி கடல் நீ நிறைக்கும்
 வாயிற்கால் வழியாலே
 இத்தொழிலாளர் நீங்காத் துயர் ஓடி மறைந்து
 கல்வென மாறுவதெல்லாம்
 உவர்க்கின்ற உப்புக் குவியலின் கசிவுகளே
 நெஞ்சு கடும் வேதனையாய்
 வயற்பரப்பிற் றூற்றெடுத் தோட அயர்ந்
 துறங்குந் தொழிலாளர் கூட்டம்
 இன்னுயின்னுங் கண்முடித் தூங்குவ தேன்?
 என்றுமே சேற்று நிலந்தானா?
 உடம்பைக் காய்ந்த பலகை யாக்கி
 ஓயாது உப்பு விதைப்பதை
 தியாகமெனக் கொள்ளாது கூலிக்காய் மாய்கிறோமென
 சிந்தனை உயிர்ப் பெற்று
 உப்பளத்தால் புத்தளம் நுகர் சிறப்பதைப் போல்
 கரையா உப்பா யாளுவோமே!

அழகான புறாக் கூட்டம் வானில் பறக்க
எங்கெங்கோ இரைபோட்டு கண்ணி வைத்து
உணவுக்காக அறுப்பதற்கே கத்தி தீட்டி
எங்கே குந்திச் சிக்கு மென்று காத்து
சமாதானம் பேசுகின்ற ஓர் தந்திரச்
செய்தி செய்மதி யூகஞ் சொல்லுங்
காற்றில் கலந்து வீசங் கேடு ஆகாயத்தில்
பறக்கும் புறாக்களின் காதில் கேட்கும்!

தங்கூசி நூலெடுத்து தொண்டு போடுங்
குழுவினர் வெறும்பதக்கடை நெல்லைத் தூவி
சதித்திட்டம் போடுந்தரையிலே ஈன மின்றி
பலியிடுவதை நாளும்பொழுதும் பார்த்திருக்கும்
அமைதியெனும் வெண்புறா எவ்வாறு வரும்!
தரையெலாம் தீயெரிந்து கரிந்து போகுந்
தீதான மனிதரினம் மனிதத்தைத் தின்பதால்
காத்திருக்கும் வெண்புறா எவ்வாறு வரும்!

சமாதானத்தை வெற்றிகொள்ள முயற்சி எடுப்பார்
சின்னஞ்சிறு கூண்டுக்குள் பூட்டி வைத்தே
புறாவின் இருயிறக்கைகளை வெட்டி வீசி
பேருக்கும் புகழுக்கும் அமைதி என்பார்
உதவாத இரைவகையினை ஊட்டி வளர்ப்பதால்
மெய்யாகவே நம்(பு)மினம் நம்பித்தா னாகும்!
மண்ணின் மடியினிலே சவங்கள் உறங்குவதால்
நடப்பதெல்லாம் நடந்து தான் ஆகும்!

பாவத்தை கையேந்தி வரங் கேட்டே
தொழுதிடும் இனவாத வழிபாடு என்றுதான்
இல்லாமற் போகுமோ அமைதி அன்றுதான்
வெண்புறாவாய் உயிர்த்தொழுந்து சிறகடிக்கும்!
அந் தளவிலா வேகத்திலே கொடுமை
நீங்கப் பூமி நிறைந்திடும் ஒற்றுமை இரையினை
புறாக் கூட்டம் தரையிறங்கி உண்டு சுவைக்க
கண்ணியில் சிக்குண்டு நல் வீருந்தாகுவோம்!

25-4-2001

கொடிய நோய்

வீணடிப்புக்காய் விலைபோகும்
துப்பாக்கி ரவைகள்
சீறும் இளம் பயல்களின் கரங்களில்
விளையாடும் குண்டுகளைப் போல
நம்புக் கோட்டில் முந்தி நிற்பதற்காய்
குறிபார்க்கும் கட்டங்களை கால்கள் போடும்.

பேய் பிசாசு ஆவியெனப்
பயந்து திரிந்த காலம் போய்
துப்பாக்கி வெடிச் சப்தத்தின் அவிச்சலால்
உயிரோடு போராடும்
சோகத் தொனிகள் உரத்துக் கேட்கும்

புதுசாய்ப் பிறந்த அதிரடிப் படையின்
அதிபயங்கர அதிகார வேட்டுக்கள்
நெல்விளையும் பூயிலே
பெரும் விளைச்சலாய் விளைகிறது
எம் போடியாரின் தியிரைப் போலவே!

தம் வயிற்றைக் கட்டி
குடும்பக் குவலயத்தைக் காப்பதற்காய்
வரம்பு செதுக்கி நின்ற
ஓர் அப்பாவி விவசாயி
தம் குடும்பம் வயல் அனைத்தையும்
தவிக்க விட்டவனாய்
கொடியவர்களின் துப்பாக்கிக்கு இலக்காகி

வயலுக்கு இரத்ததானம் செய்து
 உயிர் நீத்த செய்தி
 ஊடகத்துறையில் இல்லை
 எழுதாத வரலாற்றில் உண்டு.

இந்த

விவசாய மானிடர்களுக்கு

எழுதாத வரலாறுகள்

எத்தனை! எத்தனை!

கலப்பு வேளாண்மை

வரவைக்குள் நீண்டு நெடுத்து

சுறுசுறுப்பாய் ஒன்றுக்குமே உதவாத ஒன்றாய்

வளர்வதைப்போல

*காக்காமார்களின் சேரதனையே சேரகமரக

காரணம் அறியாதெதன்றாய் கொடிய புற்று நோயாய்

வளர்வது நியாயமென பார்த்திருப்பது முறையே?

நயனம் நோணியோ கலை இலக்கிய சஞ்சிகை 1986-ஜனவரி

* காக்காமார்கள்: முஸ்லிம்கள்

வின்னாப்பம்

அதிரலையென வெடிக்கும் கண்ணி
வெகுசன தொடர்பூகத்தின்
வேதனைக் கண்ணீராய்
வந்து குமியு திங்கே பார்!

பாரிய இரைச்சலுடன் வேகமாய்
உயர்ந்து செல்லும் வானவெடில் ஒப்பந்தம்
புச்சி வெடிலாகப் பறிவதைப் பர்க்கும் போதுதான்
விண்மீன்கள் அதிர்ந்து
கீழே வாடி எரிந்து விழுகின்றன.

அவசரகாலச் சட்டத்தில்
ஊழும் கண்ணீரை
எந்தப் பக்கத்தில் வைத்து
கூடச் கூடக் கொதிக்க வைத்தாலும்
அது வற்றாத ஒன்றுதான்.

புதைகுழியிலே விதைக்கப்பட்டிருந்த
அணுவாயுதங்க ளெல்லாம்
முளைத்தெழுந்து அடுக்கடுக்காய்
உயிர் உணர்வுகளைப் பந்தாடி
செழித்துப் பெருகும் கால யிது.

இதமான சுகராகம்
இம்மண்ணில் விளைக்கு வாங்க
இந் நன்நாட்டில் கிடைக்குமாவென

இம் மண்ணை நேசிக்கும் மக்கள்
ஏங்கும் கண்ணீரால்
சுவம் குளிப்பாட்டுகிறார்கள்.

நடுத்தெருவில்
அறிவென்னும் ஆடையைக் கழட்டி
மனிதனை அசிங்க கோலமாக்கி
கட்டுக் கொல்லதை விட
நஞ்சூற்றிச் சாகவைப்பது மேலென
பேச்சு மூச்சில்லாமலே விக்கித் தவிக்கும்
உத்தரவாதமில்லாத ஒரு பேனா மைத்துளி
கடைசி விண்ணப்பம் இடுகிறது.

அத்துடன்
மரண ஊர்வலமாவது
ஒரு நல்ல சடங்கு முறையில்
நல்லடக்கம் செய்வதற்காய்
மனிதனை வாழ விடு
அல்லது
சாகவிடு என்னைத் தடுக்காதே என்கிறது!

பவளம் 1987 ஒக்டோபர்
கையெழுத்து கலை இலக்கிய சஞ்சிகை.

உச்சுவானம்

நேரடி மோதலில்
ஷெல்லடி பட்ட மனித உயிரெழுத்து
சொல்லணி இழக்கிறது.

காரிருளின் தலையணையில்
முகம் குப்புறப்படுத்துறங்கி குறட்டை விடும்
தாய் நாடு
தனக்குப் பசியென்ற தாகம் வந்தால்
அளவுக்குயிஞ்சிய இன ஜமக்கால உணவுகளையே
உண்டு கவைக்கும்

ஒரு சொட்டுக் கூட
கண்விழித்துப் பார்த்திட வழியில்லை.
கண்ணெல்லாம் பசாடு வளர்ந்து
ஊனமுற்றதாகி அதிலே எழும் காற்று
கொடுமைகளின் தீயின் ஜுவாலையாய் வீசுகிறது
விழித்திரு! விழித்திரு!
என்னும் சொல்லில் உயிரில்லை
அதனால்தான்
அடக்குமுறைச் சமாதிக்ஞள்
உயிர் அடக்கம் செய்யப்பட்டு
கேள்வி கணக்குக் கேட்கப்படும்
மறுமை வாழ்வு தான் விழித்திருக்கும்.

கைவந்தபடி
சிறுபான்மையான இளகிய மணலில்
குழிகோண்டும் எண்ணக்குண்டுகள் வைத்து
அதை அழித்தொழிக்கும் விதிமுறைதான்

எழுதப்படுகிறது ஒரு கணக்கின்றி!
அட்டர்...

இந்த நாட்டிலா
நானேன் பிறந்தேன்?

இந்த இனவாதத்திலே
கம்யூனிஷத்தின் மெய்யெழுத்தென
வரைவிலக்கணப்படுத்தி
சமதர்மவாதியெனப் பச்சை குத்தி
ஒரு புனித கொள்கையின் சிவப்பு நிறமெனக் காட்டி
மனித ரத்தத்தைக் கொச்சைப்படுத்தும்
காட்சி நடத்துகிறது.

இதனால்
பொங்கிவழியும் இனவாத முகாமுக்குள்
புதுசாய்ப் பிரசவிக்கும்
பச்சிளங் குழந்தைகளுக்குக் கூட
பாலம் வகுப்பிலே
இனவாதப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது

தூங்கும் பூமியே
இந்த நெறிமுறைக்குள் மனவிரக்தியுடன்
நெடுநாளாய்த் தூங்கப்போனால்
மனித வாழ்க்கையோட்டம்
ஓர் அச்சாணியில்லாத வண்டிப்பாதையேதான்.

இனியாவது
பொறுத்தது போது மென்று
கண்கள் கரித்தாலும் கண்ணைத் திற
அச்சாணியற்ற வாழ்க்கையாக இருந்தாலும்
அச்சமின்றி யாத்திரை செய்
உச்சவானஞ் செல்லலாம்.

சந்தி 1987 ஜனவரி-பெப்ரவரி
றோணியோ கலை இலக்கிய சஞ்சிகை

வெள்ளாவீ

கசங்கிய அழுக்குத் துணியைக்
கழுவும் ஏகாலியார் செந்நீர்
துயர ஓட்டத் தோடுயிதந்து
வியர்வை உறைந்து நறுமணக்கும்
கடல்நீரைப் போல உவர்க்கும்
கருவாய்ப் பார்க்கும் பரிதாபத்தை
சிந்திக்கும் சக்தி எத்திக்கும்
இல்லா தொன்றே தானுண்டு.

சின்னஞ் சிறுகப் பருவக்கால
காற்று வான்க தூண்டில்போடும்
மரபாய் நின்ற பாலத்தடி
இராணுவஞ் சோதிக்குஞ் சாவடியாகவே
எழுதிய எழுத்தாய் உற்றுழிச்
சாசனம் தடம் பூண்டதென
நிந்தை கொள்கும் ஓலமொலிக்கும்
இஸ்திரிப் பெட்டி நூந்துகிடக்கிறது.

வண்ண னார் வெளுக்கும்பாலம்
முன்பு செப்பும் அழகியபாதை
சோதனைக் காலியப் போர்ப்பாடல்
கல்லிலே யடிக்கும் துணியைப்போல
தினங் கேட் டுள்ளமுருகும்
சப்தம் டப் டப்பென்று
இன்றூரை அதிரச் செய்திடும்
படை முகாரிக்குள் சிக்கித்தவிக்கிறது.

மாராப்புச் சேலை தோள்கமந்து
பத்து ரூபாக் காசுகள் ினை
தகைஓப்பவன் நீதி நேர்மையிக்கதாய்
எளிய மக்களுக்காய் இரங்கி நிற்க
தனியுடை மடிப்பால் வண்ணம்பெறும்
வண்ணார் பாலம் பெயர் நீங்க
அருகிருந்த கோவில் தைக்காச் சந்தி
பெளத்தவழி பாட்டுத் தளமானதோ!

முஸ்லிம்கள் ஐம்ஆ நாளைல்லாம்
 புதுமைக்குப் புதுசாய் அழகுசொரிந்து
 இறைவனைக்கும் பணி சீர்ப்பற
 உறவுக்காய் பசை போட்டு
 அன்பைக் காய்ச்சி இன்பம் பெருக
 தவறா துறைக்கும் வெண்ணிலவு
 இட மொன் றில்லாமல் அச்சத்தால்
 புலம் பெயர்ந்து சென்றதுதோ!

வெளுத்த உடையும் மாராப்புய்
 இஸ்திரிப் பெட்டி ஞானமொழியும்
 பாத்திரம் வண்ண னார் வண்ணம்
 கையில் காய்ச்சிய தழும்பாகி
 வறுமைத் தீ பயிற்சியிலே
 விதைக்கும் நெல்லு முளையாமலோர்
 வெள்ளம் வந்து அழிக்கையிலே
 இதயம் கொஞ்சம் ஆறிப்போகுமோ!

நீங்காத் துயர்சேர் ஊத்தையகற்றும்
 இயந்திர மனித வாழ்க்கைநெறி
 முறுக்கிப் பிழியும் உடையினைப்போல
 சுருங்கி ஒடுங்கி யேகனாய்
 தப்பித் துவைக்கும் துணிமணியாய்
 ஆட்டும் படைக்கோர் எதிராளியாய்
 நன்றாய்க் கொலைஞர் வீறாப் பெய்வதற்கும்
 தூண்டிற் புழுவைப்போல் ஆகலாமோ!

இன ஐக்கியத்திற்கோர் பாலமாகி
 வண்ணார் குலப் பெயரோங்க
 முஸ்லி மினத்தவருற வாடி
 புத் தாண்டுப் புதுயுடைபோல
 மீனுங்கும் உழைப்புத் திறன்
 படை சூழ்ந்த முள்வேலிக்குள்
 சிக்கித்துடி துடிக்குங் கண்ணீரிலே
 வெள்ளாலி கொதித் தெழ வேண்டும்

மாவெனல்லை என்ன?

அக்கினி ஜுவை எண்பத்தி மூன்றில்
 டயரில் உயிரோடு டெரிக்கப்பட்ட ஸகியே!
 மீண்டு மொருமுறை மே மாதம்
 ஈராயிரத் தோராண்டு மூன்றாந் திகதி
 உன்ஞாபகம் ஈழு முஸ்லிமினத்தோன்
 உயிருடைமை யீழந்த கரிநாளன்று
 இறந்த வரலாற்றுக் காவியத்தின் பேரிடிமுழுக்கம்
 ஓயாதவாறு போடும் இனவெறி யாட்டம்
 போர்புகழ் ஈட்டிச் சீறிடுஞ் சூறாவளி
 என்று தணியுமென ஏங்கும் மனிதன்
 இன்னும் பீடுறச் செய்யும் அனர்த்தம்
 இழைக்கும் கொடுமை கண்டு அனுபவிப்போன்
 மற்றுமொரு இனவொழிப்பில் வெற்றி ஈட்டி
 ஓரினம் மட்டும் கதந்திரம் பெற்று
 அடக்கி யாண்டு இன்பம் பெறவே
 நன்கு திட்டங்கள் தீட்டி விதைக்கும்
 இனவாத மொழி என்ற கண்ணிவெடி
 முஸ்லிமினத்துக்கு இலக்காய் வைத்து மகிழ்பவன்
 கல்கெதர, எலபொடகம, நொச்சியாகம என
 நாகரகாலி யாட்சியின் வன்முறை யார்
 முப்பது ஊரினை அழித் திட்டார்
 யிச்சயிருக்கு மிடத்தைக் காப்பதற்காய்
 களஆய்வின் எதிரொலியாய் நின்றவர்
 பௌத்த பிக்குகளுடன் முஸ்லிம்கள் விவாதம்

செய்தல் நன்றன்று செப்பினர்
 முன்நடந்த கண்டிக் கலவரத்தால்
 சிங்களவர் கலாநிதிப் பட்ட மெய்தி
 இனவெறி ஆய்வில் முழுமதி காணும்
 எழுமொரு வேதமணி ஒலித்திடும்
 மரபெரும் நூல்கள் பதிவாய் உள்ள தென்றனர்
 முஸ்லிம்க ளேன் வியாபார மென்னும்
 செய்கையால் தன்னை மறப்பதே எனன்றும்
 இதுவொரு சீன வித்தையல்ல என நவிலும்
 பேராசான் ஒருவனின் கூற்றை
 மிளிர்ந்தவர் குரலை செவியுற் றிருந்தால்
 தன் கண்ணிமைக்கு சுறுமா இடுந்
 தலைவனின் கரங்கள் கொஞ்சம் சரி
 தலைசாய்த்து அழுது பொலியும் நிலவாய்
 அசையாமல் இசைபாடுந் தலைமை
 எம்மில் வாழ்க்கை நடத்துவதாலே
 மாவனல்ல நகர் அழிந்தா லென்ன?
 இன்னுமின்னும் எத்தனை! எத்தனை!
 முஸ்லிம் கிராமம் அழிந்தா லென்ன?
 கேட்டும் பார்த்தும் அனுபவித்துந் தெரிந்தும்
 மூடியுடை பட்ட சோடாப் போத்தலாய்
 சுழலும் வாழ்வே சமூகத்தில் ஓங்க
 சிந்தனைச் செல்வம் துயரிலாடும்
 கதை வாழ்வாகத் தொடரும் சரித்திரம்
 மாற்றியெழுதும் முஸ்லிம்களாய்ப் பிறப்பதற்கு
 விரைந்தே இஸ்லாத்தின் பால் நுழைவதே
 வெற்றியும் வீரமும் ஓங்கிப் பொலியும்.

118-06-2001

பனங்காற்று

பனாட்டின் பெறு பேற்றைப் பீத்தி
தண்ணீர் சோற்றின் கவையை
தம்பட்டம் அடிக்க
துடுப்பாட்டம் ஆடுது பசி

விரதம் ஊஞ்சல் கட்டி
ஆட்டம் போடும் பாட்டம்
மூச்சு வாங்க
கடைச்சற் போடும்

மலிவு விலையில்
சோற்றுக்காய் விற்பனையாகும் பனாட்டுக்கள்
வடபுலத்திலிருந்து இறக்குமதி யில்லை.

ராட்சதர்களின் சிறையில்
அது
துப்பாக்கி ஏந்தியவர்களின் இரும்புக் கரங்களால்
ஈனஇரக்கமின்றி கசக்கிப் பிழியப்பட்டு
கரைக்கப்படும்

அன்று
ஈக்கிற் குச்சியில் குத்தி
ரசித்துச் கவைத்த பனாட்டுத்தான்
சந்தைகளில் இல்லாமல்
படைமுகாமிலே கரைக்கப்பட்டு
செத்து மடிகிறது.

இங்கே
பனை மரச் சோலையை
அடியோடு தறித்து மரக்கட்டைகளை
துண்டு துண்டுகளாய் வெட்டி
கூரிய வாளால் கீறிக் கிழித்து
அந்த மேனியில் முட்கம்பியடித்து

காப்பரண்களாக்கும் சித்திர வதைகள்தான்
தணிக்கைகளை மீறி மேலெழுந்து நிற்கும்

பெரும் ஒளஷதமென
முடிவு கூறும் பனங் கொட்டைகளைப்
பதியம் போட்டு
நிலத்தைத் தீச்சித் தோண்டி வயடுக்கும்
பனங்கிழங்குகளில்லை
மனித எலும்புக் கூடுகள்தான்
எங்கும் பதியங்கள்

நிம்மதியாய் வாழ வேண்டும் என்பதற்காய்
புற முதுகு காட்டி ஓடாமல்
தானொரு பனை மரமாய் மாறி
அதன் குணங்களுடன் கூக வாழ்வின் இதழ்களில்
குந்தியிருக்க இடம் தேடுகிறது.

பனை மர வேலையையோ
பின்னின தட்டுகளாய்
இழைத்த பாய்களாய்
சிறு சிறு கைப்பெட்டிகளாய்
புதிய புதிய பாத்திரங்களாய்
ஒரு காலமொன்றிற்காய்
காத்திருக்கும் காலம் வெகு தூரமில்லை.

கழுகாய் சிறகு விரித்து
இராணுவத்தின் முடிச்சலித்து
ஏழைகளின் ஒரு பத சோற்றுக்குரிய
பனாட்டின் கண்ணீரைத் துடைத்து
தண்ணிச் சோற்றின் பேரேரையை
பஞ்ச நாட்டில் கேட்கணும்
பனஞ் சோலைக் காற்று
நாடெங்கும் வீசணும்.

04-07-2000

செத்த உடம்பு

எழுந்து பறந்து கொள்ள இயலா
ஓர் எளிய பெண்ணினமான நான்
ஆட்பதிவு செய்து
நாட்கணக்காய் காத்திருக்கும்
பெரிதொரு கனவுலகம்
கடைசியாக வந்து
ஆடம்பரப் பொருட்களைக் கண்டுபிடித்து
நட்சத்திரமாளிகை கட்டும்

முகவர் நிலையத்தின் விளம்பரத்தாள்களை
உண்ணிப்பாய்ப் பார்த்து
கடனிறுத்திடும் கதைபேசி
செத்தைக் குடிவை
கல்வீடாக்கும் கண்ணிமொழிகள் பேசும்
என் மனம்

கோவிலுக்குப் போன தந்தையார்
ஷெல் விழுந்து மரணம்
அம்மையார் வெஞ்சின வெயிலின்
வயலில் புல்பிடுங்கச் சென்று
வயிற்றுக்குள் சுஞ்சி ஊத்தும் பஞ்சத்திற்குள்
அன்பு அக்காளின் திருமணம் தஞ்சம்
பயங்கரவாத சட்டத்தின் கீழ்
என் அண்ணன் சிறையில்
இனி சின்னவனின் படிப்பை
எப்படிக் கொண்டு செல்ல

இன்னும்
எம்மருகே முகாமிட்டுள்ள
காமுகப்படையினர்
எம்முரை அடிக்கடி

கற்றி வளைக்கும் போது
என் சீவனில்லாத உடம்பும்
கற்றி வளைக்கப்பட்டு பத்தி எரியும்
இறந்த கொள்ளிக்கட்டையாக்கப்படுகிறது

இத்துயர் தாங்க இயலாதென்று
திரைகடலோடியும்
திரவியம் தேடு எனும் முது மொழி
தங்கு தடையின்றி பச்ச நிறமாய்
யிச்சம் பேசின சொச்ச நாட்களில்
வெளிநாடு செல்வதற்காய்

உதவிக்கு வந்த உபமுகவரின் தயவிலே
என் தலைமேலுள்ள பெரும் கமையை
சற்று இறக்கி
என் உடம்பை ஈடுவைத்தேன்
நான் நானாகவல்ல

எல்லோரையும் போலவே
விசர குத்தப்பட்டு
பறவைக் கப்பலில் பறக்கின்ற போது
மனவிரக்தியால் செத்தஉயிர்
எழுந்து பறக்கின்ற சந்தோசம்
விஞ்சிப் போய்க் கொஞ்ச நேரம்
குடும்ப ஊருலகைக் கனவு கண்டு
ஆனந்தக் கண்ணீர் சிந்தின
என் கண்கள்.

அங்கு தரையிறங்கிய பின்புதான்
என் கற்பனைகள்
வெறும் காற்றின் முனகலெனவும்
என் முகவர்க்காரன்
என் உடல் அழகை அறுதியாக மட்டும்
இலாபம் அனுபவித்துவிட்டு
வெளிநாட்டுக்காரனுக்கு ஏலத்தில்
விற்புள்ளான் என அறியமுடிந்தது

அங்கு வீங்கிச் சிவத்த முகத்துடன்
 மருத்துவமனையில்
 சிகிச்சைக்காக அனுமதிக்கப்பட்டுக்
 கிழிந்த என் மர்மஸ்தானம் தைக்கப்பட
 என் பாவாடை யெங்கும் ரத்தக்கறை படிந்து
 நான் படுக்கும் கட்டில் மெத்தையின் வாழ்விலும்
 என் பெண்மை கசிகிறது.

தாய்நாட்டுத் தூதுவராலயங்களின்
 வாசற்கதவுகள் திறந்து வர இயலாமல்
 என்னைப் போன்ற பெண்களின் கற்புத் திறப்புக்களால்
 தாழிட்டுக் கிடக்கிறது.

இனி நானிங்கே
 துன்பத்தில் மூழ்கியிருப்பதில் அர்த்தமல்ல
 மீண்டும் கொந்தளிக்கும் தாயகத்திலே
 ஏமாற்றுப் பேர்வழிகளின்
 முகாம்களைத் தகர்ப்பதற்காய்
 தற்கொலைக் குண்டுதாரியாய் மாறப் போகிறேன்

பாசிய முழக்கக்
 குண்டுடன் வெடிப்பேன்
 அப்பொழுதுதான் எனக்கும்
 என் போன்றவர்களுக்கும் பெருநான்
 மகிழ்வில் ஆனந்தம் பொங்கும்
 பெண்மை வாழும் காலம் மலரும்.

10-06-2001

சென்றியூக், ஹைக்கூ கவிதைகள் பத்து

ஊற்று

நிலத்தில் புதையல்
தோண்டத் தோண்டக் கண்ணாமே!
அங்கே தொழிலாளர்களின் கண்ணீர் ஊற்று

ஊளம்

மேடையில் ஆடிடும் ராஜநீதி
நடகமாய் அரங்கேறும்
சபையில் நோயாளிகள்

எதிர்ப்பு

குறிஞ்சிப் பூ
ஏன் கீழே வாடி விழ வேண்டும்
கவனமாய்ப் பாருங்கள் கிருமிகளை.

வீரமெங்கே

உரிமைக் குரல்
மனிதனின் கவசக் குண்டுகளாய் இல்லையே
எனவே கும்ப கர்ணன் கூட கை விலங்கே?

நூராசை

என் இதயத் திறப்பு விழா
சுயநலத்திற்காய் நடந்தன
அன்று பெளர்ணமி நிலவுக்கு அமாவாசை

பஞ்சம்

இங்கே வறுமைகள் தாண்டவமாதும்
தெருவிலே மனிதர்கள்
காந்ல் மரக்ஸே! நீ எழுந்து வா!

புகை

சீதனம் தீ மூட்ட
பத்தி எரிகிறது தெருப்பு
பெண்மனச் சருகுகளின் புகை

சுவம்

செத்த உடம்பு
தனி எலும்புக் கூடேதான்
ஏன் புதைக்க?

சீறும்பு

வக்கிரக உணர்வுகள்
இனவெறியர்களின் வேதாந்தம்
கருவறையின் கல்வி

பாவம்

மாலை நேரப் பூங்குயில்கள்
தற் கொலையா?
பாவம் பகலின் அழகைத் தெரியாதோ!

நவம்பர் 1998-7-30

விடுமுறை

அம்மர ஓய்வுதியம் பெறுபவள். சம்பளம் பெறுவதற்காய் அரசு
அலுவலகம் சென்றாள்.
தொலைக்காட்சில் கிரிக் கெட் விளையாட்டு
காண்பிக்கப்படுகிறது
அன்று கிரிக் கெட் விளையாட்டு நூள் என்பதால்
அரசவிடுமுறையென அம்மரவுக்குத் தெரியாது.

புகழ்

கிருஷ்ணாந்தி கற்பு பறிக்கப்பட்டவள். அதை இராணுவந்தான்
செய்தது
ஒரு கசங்கிய பூமாவை அதிக விலை போகிறது
அவள் கசங்கிய பூமாவையாக இருந்த போதும் அதிகம் விலை
மதிக்கப் பெற்றவள்.

1998-1-20

புதுமைக் கவிஞன்

தோழர் இக்பால் அலி தமிழ் இலக்கிய உலகில் மனிதாபிமானப் பேரோசை எழுப்பிக் கொண்டிருப்பவர். 'முற்றத்திற்கு வாருங்கள்' என்ற அவரது முதற் கவிதைத் தொகுதியின் மூலம் காலத்தை உரசிக் காட்டும் மானுடக் கவிஞன் என்னும் முத்திரையைப் பதித்தவர்.

அதன் நெறி தவறாது ஈழ மாதாவின் எரியும் பிரச்சினைகளைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டு இரண்டாவது கவிதை நூலைத் தந்துள்ளார். இத் தொகுதி மூலம் புகழ் பூத்த மரபு, புதுசு நிறைக் கவிஞர்களோடு ஒப்பிட்டுச் சிலாகித்துப் பேசக் கூடிய ஒரு முக்கியமான கவிஞராக இக்பால் அலி திகழப் போகின்றார் என்பதில் ஐயமில்லை.

இவர் ஒரு கவிஞர் மட்டுமல்ல கண்டி மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியம், இலங்கை தென்கிழக்கு ஆய்வமையம் ஆகியவற்றினூடாக நடைபெறும் இலக்கிய நிகழ்வுகளின் பதிவுகளுக்குச் சொந்தம் கொண்டவர்.

ஒரு விடுதியாசிரியராக இருந்து கல்லூரி மாணவர்களுக்கிடையே ஒழுக்க விழுமியங்களை நெறிப்படுத்தும் நீண்ட கால அனுபவப் புலமை பெற்றவர்.

இன ஐக்கியத்தின் ஒரு பாலமாக விளங்கும் இவர் தனக்கென ஒரு தனியான இடத்தை கவிதாவுலகில் பிடித்துக் கொண்டார். இவர் பணி சிறக்க என் ஆத்மார்த்தமான வாழ்த்துக்கள்.

இரா. அ. இராமன்

தலைவர்

மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியம்.

கண்டி.

ISBN 955-8354-03-1